

Segíts rajtunk, szabadító
Istenünk
neved dicsőségéért és ments
meg minket,
Bocsásd meg bűneinket a te
névedért!

Zsolt 79,9

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Mértékadó
Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság

LXXX. évf. 28. • (3959.)

2024. július 14. • Ára 420 Ft

Az egység köteléke és a béke útja

Országos roma zarándoklat Mátraverebély-Szentkúton

Fotó: Merényi Zita

„A sok hívő mind egy szív, egy lélek volt” (ApCsel 4,32) mottóval szervezték meg az idei országos roma zarándoklatot július 6-án Mátraverebély-Szentkúton, ahol szentmisét mutatott be Ternyák Csaba egri érsek, Székely János szombathelyi püspök, Szocska A. Abel nyíregyházi görögkatolikus püspök és számos pap koncelebrálásával.

Az ország különféle tájegységeiből, Zalától Szabolcsig mintegy harmincöt településről érkeztek Mátraverebély-Szentkútra énekelve a zarándokcsoportok, egy-egy menet élén feszülettel vagy ajándékokat hozva a Szűzanyának, hittel a szívükben.

Az érkezőket Orosz Lóránt OFM kegyhelyigazgató fogadta áldással, jó szóval, imával, rövid elmélkedésekkel. A mezőszemerei és szendrőládi csoport püspöki áldást is kapott a Szentkútra éppen megérkező Székely Jánostól, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) cigánypasztorációért felelős püspökétől, akit a zarándokokok testvérként-barátként üdvözöltek. Dúl Géza, korábbi országos cigánypasztorációs referens kezdeményezésére 2003 óta szerveznek a cigány közösségeknek nyári zarándoklatot Mátraverebély-Szentkútra, idén az imádság éve jegyében, az Istennel való személyes kapcsolatnak szentelve, ugyanakkor az egység megélésének szándékával,

közösségben. Az idei programokat az MKPK Cigánypasztorációs Bizottsága és a Boldog Ceferino Intézet szervezte. A nap kezdetén az oltárnál a nyírkátai Pharne Csérhaja – Fehér Csillagok együttes énekelt dicsőítő dalokat, majd Oroszné Obbágy Rita, a Nyíregyházi Egyházmegye cigánypasztorációs megbízottja hívta közös imára a jelenlévőket. Felolvasta az 50. zsoltárt, mintegy ráhangolódva Székely János szombathelyi megyéspüspök előadására-tanítására.

A püspök az elmélkedésében az egységről és a békéről beszélt. Emlékeztetett arra, hogy az első keresztényeknek egy volt a szíve, lelke: szerették egymást. Ugyanakkor rámutatott annak a valóságára is, milyen nehéz megőrizni az egységet. „Mennyi fájdalom van a családokban, mennyi válás, veszekedés, meg nem értés; mennyi viszály, pletyka, rosszindulat van a mi közösségeinkben is, mennyi szakadás az Egyházon belül is, mennyi nehézség hazánkban a cigányok és nem cigányok között, és mennyi békétlenség a világban, mennyi szörnyű háború... Nagy szükségünk van az egységre, a békére!”

Mint mondta, a Biblia diabolosnak nevezi a Sátánt, ami azt jelenti: szétszakító; ő az, aki embereket, nemzeteket fordít egymás ellen, aki családokat szakít ketté. A széthúzás a gonosztól van.

(Folytatás a 3. oldalon)

In memoriam
Lővey Félix OSB

Korzenszky Richárd OSB búcsúzik
6. oldal

Szentmise Európáért
Brüsszelben

7. oldal

Hálaadás a gyermekekért
a vértessomlói
Mária-kegyhelyen
8. oldal

Ifjúsági találkozó és lelkigyakorlat

Várják a fiatalokat Egerszalókra

Idén is Egerszalókra várják a 16–29 év közötti fiatalokat július 18. és 21. között. A szervezők értékes programokkal – előadásokkal, műhelymunkával, kiscsoportos és kerekasztal-beszélgetésekkel, koncertekkel és más szabadidős tevé-

kenységekkel – készülnek, illetve szentségimádásra és szentgyónásra is lehetőség lesz. A nyitó szentmisét július 18-án 18 órától Ternyák Csaba egri érsek mutatja be.

(Folytatás a 3. oldalon)

Válaszok a szegények és a Föld kiáltására

II. Teremtésvédelmi Nyári Egyetem Esztergomban

A Katolikus Pedagógiai Intézet (KaPI) és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) Szent II. János Pál Pápa Kutatóközpont immár második alkalommal szervezett teremtésvédelmi nyári egyetemet Esztergomban, a Szent Adalbert Központban június 30. és július 5. között.

(Folytatás az 5. oldalon)

A mustármag mindenhol fává terebélyesedett

Interjú az aranymisés Nagy Károllyal

A nevéen szólította, kiválasztotta a Jóisten, s a folyamatos ellenszélben is úgy irányította az életét, hogy végül pap lett. Aho-vá helyezték, ott élő közösség született. Nagy Károly atyát 1974. június 23-án szentelték pappá Vácott, s idén június 22-én mutatta be aranymiséjét a budapesti Rózsafüzér királynéja-templomban. A plébánián beszélgettünk vele.

hároméves unokájával, és a kisfiú egyszer csak megszólalt: Lelkiatya, emeljen föl! Miért? Meg akarom csókolni a Jézuskát. Miért akarsz megcsókolni? Mert nagyon szeretem. A templomban a plébános meg hozzatette: hát, itt van az az unoka, most mutatja be az első miséjét.

Pici koromtól kezdve mindennap mentem misére a nagymamával. Otthon néha „misézgettem” a hokedlin, a nagymamám volt a kántor. Ötéves koromtól nyolcadikig ministráltam, de kamaszként már eszemben sem volt, hogy pap legyek. Az osztálytársaimmal összebeszéltünk, hogy Budapestre jelentkezünk egy élelmiszeripari iskolába, fel is vettek bennünket. A plébános jött családlátogatásra, és katolikus gimnáziumba invitált, de hozzátette, ettől még nem kell papnak mennem, lehetek bármi.

(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205

2 4 0 2 8

9 770133 120548

Ahol nincs alázat, ott a háború és a viszály uralkodik

Május 22-én a Szent Péter téren tartott általános kihallgatás keretében a Szentatya a főbűnökről és az erényekről szóló katekézissorozatának utolsó elmélkedését tartotta. A sarkalatos erények és az isteni erények után befejezésképpen az alázat erényéről beszélt a Lk 1,46–48 szakasz alapján. Az alábbiakban Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

E katekézissorozat lezárásaként egy olyan erénnyel foglalkozunk, amely nem tartozik a sarkalatos és az isteni erények hetes csoportjába, s mégis a keresztény élet alapját képezi: ez az erény az alázat. Ez a legnagyobb ellenfele a leghalálosabb vétkes szokásnak, a gőgnek. Míg a beképzeltség és a gőg felfújja az emberi szívet, és többnek mutat bennünket, mint amilyenek vagyunk, az alázat mindent visszavisz a megfelelő dimenzióba: csodálatos, de korlátozott teremtmények vagyunk, értékekkel és hibákkal egyaránt rendelkezünk. A Biblia kezdettől fogva emlékeztet bennünket arra, hogy porból vagyunk, és porba térünk vissza (vö. Ter 3,19). Az alázatos jelentésű humilis latin szó ugyanis a föld jelentésű humus szóból származik. Az emberi szívben mégis gyakran támadnak nagyon veszélyes

COPYRIGHT © VATICAN MEDIA

mindenhatósági tudatzavarok, ami sokat árt nekünk.

Ahhoz, hogy megszabaduljunk a gőgtől, nagyon kevés kellene: elég lenne a csillagos égboltot szemlélni, hogy a helyünkre kerüljünk, ahogy a zoltár mondja: „Bámulom az eget, kezed művét, a holdat és a csillagokat, amelyeket te alkottál. Mi az ember, hogy megemlékezel róla, az ember fia, hogy gondot viselsz reá?” (Zsolt 8,4–5). A modern tudomány lehetővé teszi számunkra, hogy sokkal, de sokkal szélesebbre tágítsuk a látóhatárunkat, és még inkább átérezzük a minket körülvevő és bennünk lakozó misztériumot. Boldogok, akik megőrzik szívükben saját kicsiny-

ségüknek ezt az átérzését! Ők mentesek egy csúnya, helytelen magatartástól: az önteltségtől. Jézus éppen velük kezdi a boldogmondásokat: „Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa” (Mt 5,3). Ez az első boldogság, mert ez az alapja az utána következőknek: a szelídség, az irgalmasság és a tisztaszívűség ugyanis ebből a belső kicsinységérzetből fakad. Az alázat az összes erény kapuja.

Az evangéliumok első oldalain úgy tűnik, hogy az alázat és a lélekben való szegénység forrása mindennek. Az angyali üdvözlés nem Jeruzsálem kapujában történik, hanem egy félreeső galileai faluban, mely

annyira jelentéktelen volt, hogy az emberek azt mondták: „Jöhet-e valami jó Názáretből?” (Jn 1,46). Ám épp onnan születik újjá a világ. A választott hősnő nem egy elkényeztetett királykisasszony, hanem egy ismeretlen leánya: Mária. Ő döbbsen meg elsőként, amikor az angyal átadja neki Isten üzenetét. Dicsőítő énekéből épp ezt az ámulatot halljuk ki: „Lelkem magasztalja az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben, mert rátekintett szolgálója alázatosságára” (Lk 1,46–48). Istent – úgy mond – vonzza Mária kicsinysége, mely mindenekelőtt belső kicsinység. A mi kicsinységünk is vonzza, ha elfogadjuk azt.

Ettől kezdve Mária jól vigyáz arra, nehogy reflektorfénybe kerüljön. Első döntése az angyali üdvözlés után az, hogy segíteni megy: elmegy szolgálni unokanővérét. Mária Júda hegyeibe megy, hogy meglátogassa Erzsébetet: segít neki terhessége utolsó hónapjaiban. De ki látja ezt a gesztust? Senki más, csak Isten. Úgy tűnik, ebből a rejtőzködésből Szűz Mária sosem akar előbújni. Amikor például a tömegből egy női hang boldognak hirdeti: „Boldog a méh,

amely kihordott, és az emlő, amelyet szoptál!” (Lk 11,27), Jézus azonnal válaszol: „Még boldogabbak azok, akik Isten

”

Ahhoz, hogy megszabaduljunk a gőgtől, nagyon kevés kellene: elég lenne a csillagos égboltot szemlélni, hogy a helyünkre kerüljünk, ahogy a zoltár mondja: „Bámulom az eget, kezed művét, a holdat és a csillagokat, amelyeket te alkottál...” (Zsolt 8,4)

szavát hallgatják és megtartják!” (Lk 11,28). Még életének legszentebb igazsága – istenanyasága – sem válik okává annak, hogy az emberek előtt dicsekedjen. Abban a világban,

amelyben az ember a látszatot hajszolja, és másoknál felsőbbrendűnek akar mutatkozni, Mária határozottan, egyedül Isten kegyelmének erejével, az ellenkező irányba halad.

El tudjuk képzelni, hogy neki is voltak nehéz időszakai, amikor hite sötétségben haladt előre. De ez sosem ingatta meg alázatában, mely Móriában sziklaszilárd erény volt. Ezt szeretném hangsúlyozni: az alázat sziklaszilárd erény. Gondoljunk Máriára: ő mindig kicsiny, mindig önmagától mentes, nincsenek ambíciói! Ez a kicsinysége az ő legyőzhetetlen ereje: ő az, aki a kereszt lábánál marad, miközben a diadalmas Messiás illúziója összeomlik. Mária az, aki a pünkösdi előtti napokban összegyűjti a tanítványok nyáját, akik képtelenek voltak akár csak egy órát is virrasztani Jézussal, és a vihar közeledtével magára hagyták.

Testvéreim, az alázat minden. Ez ment meg bennünket a Gonosztól, és attól a veszélytől, hogy cinkostársává váljunk. És az alázat a béke forrása a világban és az Egyházban. Ahol nincs alázat, ott háború van, ott viszály van, ott megosztottság van. Isten példát adott rá nekünk Jézusban és Móriában, hogy ez legyen üdvösségünk és boldogságunk. Az alázat a követendő út, az üdvösséghez vezető út. Köszönöm!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

Tizenöt új szenttel gazdagodik az Egyház

Carlo Acutis szentté avatására jövőre kerül sor

Ferenc pápa július 1-jén rendes, nyilvános konzisztóriumot vezetett számos boldog szentté avatása ügyében. Döntöttek Boldog Giuseppe Allamano rendalapító, Boldog Emmanuel Ruiz López ferences és tíz vértanútársát, Boldog Marie-Léonie Paradis és Boldog Elena Guerra rendalapító szerzetesnővérek, valamint Boldog Carlo Acutis szentté avatásáról is.

Ferenc pápa május 23-án hagyta jóvá a vonatkozó dekrétumokat. Az ekkor jóváhagyott egyéb dekrétumok között volt magyar vonatkozású is: elismerték Isten szolgálója Bódi Mária Magdolna világi hívő vértanúságát, aki 1921. augusztus 8-án született Szigligeten (Magyarország), és a hit iránti gyűlöletből ölték meg 1945. március 23-án Litén.

Boldog Giuseppe Allamanót, a Consolata (vagy Torinói) Misszionáriusok alapítóját október 20-án avatja szentté Ferenc pápa. A piemonti származású rendalapító 1851 és 1926 között élt. Egészségügyi okokból nem indulhatott misszióba, ahogy szeretett volna. 1901-ben világi papokból álló missziós intézetet alapított Torinóban, a Vigasztaló Szűzanyának szentelt Mária-kegyhelyen. Az intézetet 1909-ben klerikus szerzetes kongregációvá szervezték át. X. Piusz

COPYRIGHT © VATICAN MEDIA

Elena Guerra

kérésére létrehozta ennek női ágát is. Szent II. János Pál pápa avatta őt boldoggá 1990-ben.

Giuseppe Allamano

Szintén október 20-án avatja szentté Ferenc pápa Boldog Emmanuel Ruiz López ferenc-

Marie-Léonie Paradis

cest és hét szerzetestársát, valamint a velük lévő három világi hívőt (Fransz, Abd-al-Mu'ī

és Rūfayl Masābkī, vagyis Ferenc, Abdel Muti és Rafael Masabki), akiket a hit elleni gyűlöletből gyilkoltak meg 1860. július 9-ről 10-re virradóra Damaszkuszban. Azon az éjjelen Libanonból érkező és Szíriába tartó drúz milicisták egy csoportja megtámadta a ferences kolostort és a Szent Pál-templomot. Megölték nyolc ferencet – hét spanyol és egy osztrák származású szerzetest – három maronita testvérrel együtt, akik a kolostorban tartózkodtak. XI. Piusz avatta őket boldoggá 1926-ban.

Velük együtt, október 20-án fogja szentté avatni Ferenc pápa Boldog Marie-Léonie Paradis szerzetesnővért (világi nevén: Virginie-Alodie Paradis), aki 1840 és 1912 között élt, és Kanadában megalapította a Szent Család Kisnővérei kongregációt.

Ferenc pápa az oltár dícsőségére emeli ugyanekkor Boldog Elena Guerrát, aki 1835 és 1914 között élt Lucca városában, és a „Szent Zita Nővéreknek” nevezett Szentlélek Oblátinak Kongregációja alapítója volt, mely lányok nevelésével foglalkozott.

Nem határozták meg egyelőre a szentté avatás időpontját Boldog Carlo Acutis esetében, amire valószínűleg

a 2025-ös szentévtben kerül majd sor más szentté avatásokkal együtt. Az internetet használók védőszentjének tartott olasz fiú 2006-ban, 15 éves korában halt meg, és 2020. október 10-én avatták boldoggá Assisiben, ahol ma is nyugszik.

A Szenttéavatási Ügyek Díktatóriumának prefektusa, Marcello Semeraro bíboros a konzisztórium ülést záró beszédében emlékeztetett, hogy Carlo Acutis kérte, hogy kordedvezménnyel részesülhessen elsőáldozásban, és az Oltárszentesség iránti szeretete, apostolkodása meghatározta rövid földi életét.

A legmodernebb kommunikációs eszközök iránt lelkesedő fiú létrehozott egy, az eucharisztikus csodákról készült virtuális múzeumot (www.miracolieucaaristici.org). Befogadóan és szeretettel viszonyult a szegényekhez, heti zsebpénzét megtakarítva segítette a hajléktalanokat, a rászorulókat, az Európán kívülről érkezett bevándorlókat. Mindössze 15 évesen, a leukémia egy súlyos formájában halt meg, miután életét az Úrnak ajánlotta fel a papáért, az Egyházért és hogy a mennyországba jusson – mondta róla Marcello Semeraro bíboros.

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican.va;
Vatican News; centremarie-leonieparadis.com;
Wikipédia

(Folytatás az 1. oldalról)

„Amikor a férjedben, a feleségedben nem látod meg azt az embert, akit Isten rád bízott, hogy szeresd, hogy boldogítsd (és nem azért, hogy kritizáld vagy át akard alakítani), és eluralkodik a kiabálás, vagy felüti a fejét a hűtlenség, az a Sátántól van. Ugyanez vonatkozik a közösségben tapasztalható széthúzásokra is. Isten álma a békesség, az egység. Jézus álma is ez volt az Egyháztól: legyenek mindnyájan egy, ahogyan ő is egy az Atyával.”

A továbbiakban a püspök példázatokon keresztül mutatja be az előítéletek, az egymás elfogadását nélkülöző szembenállás következményét, a lelkek és az emberi közösségek elszigetelődését, „fagyhalálát”, majd a megbocsátás, a bocsánatkérés következményéről, csodájáról beszélt. „Ha csak harcolunk egymással, a közösségeink nem tudják Isten szépségét sugározni a világ felé”. Az egység, a béke megteremtéséhez három tanácsot adott át:

Elsőként azt, hogy minden döntésünk középpontja Jézus legyen. Ne a magunk sérelmei, vágyai, akarata mozgasson; ne az, hogy nekünk legyen igazunk. Egy csúnyán-keményen veszekedő házaspár történetét hozta példaként. Az asszony egy lelkigyakorlaton megfogadta, nem harcol tovább a férje ellen, bármit is tesz vagy mond. Amikor a férj az újra és újra ismétlődő bántások után egy alkalommal megkérdezte őt, hogyan bírja visszaszólás nélkül a sértéseket, még a mások előtti kigúnyolást is, a feleség azt felelte: nagyon fáj, de Jézus erős bennem. Néhány nap múltán a férj is „letette a fegyvert”.

Szent Pál írja, hogy ugyanazt a lelkiületet kell ápolni

Az egység köteléke és a béke útja

Országos roma zarándoklat Mátraverebély-Szentkúton

magunkban, ami Jézusban is megvolt. Így építhetjük a közösség egységét is. Székely János Dúl Géza atyát is idéz-

A másik tanács arról szólt, hogy az Egyházban mint testben a sok tag egymással harmóniában kell éljen, ki-ki

az egység útjáról szólt. „Tanuld a megbocsátást hetvenszer hétszer is, valamint ne ítélkezz nagyképűen! Isten remekművei vagyunk mindnyájan; s csak együtt boldogulhatunk. Nem a másik embert becsapva vagy bántva” – emlékeztetett Székely János.

Jelenleg hittantanár-katekéta Prügyön és Taktakenézen.

A szentmise kezdetén a mátraverebélyi hívó cigány közösség vezető képviselője, Csemmer Csaba köszöntötte Ternyák Csaba érseket nevenapja alkalmából, a főpásztor pedig nagy örömmel köszönte a meg-

„Legyen a legfontosabb alapélményünk az, hogy testvérek vagyunk, akik hiszünk Istenben, tiszteljük a Szűzanyát és tisztelettel-engedelmességgel vagyunk a pápa iránt.”

A cigányság értékeivel kapcsolatban az érsek kiemelte és egyúttal példaként állította a roma szülők gyermekeik iránti szeretetét. Szólt arról is, hogy számos roma férfi visszatért a munka világába, ahogyan ezt az egri bazilika felújításakor is tapasztalta. Ternyák Csaba rámutatott a cigányság legveszélyesebb ellenségeire is, ezek az alkohol, a drog és az uzsora. Az ellenség legyőzésére pedig erős elhatározás szükséges – biztatta a jelenlévőket az érsek.

„Vigyázzunk egymásra, segítsünk egymásnak, mintegy védőhálót kialakítva egymás körül!” – kérte. Megerősítés-ként egy személyes pozitív élményét is megosztotta a zarándokkal: nemrég beszélgetett egy cigány fiatalal, aki megvallotta neki: pap szeretne lenni. „Szükség van olyan apostolokra, akik képviselik a népüket, közösségüket Isten előtt” – szögezte le az érsek, majd beszéde végén a magyar szentek és Boldog Ceferino közbenjárásáért fohászodott a hazai cigányság hitben való gazdagodásáért. A szentmise végén Székely János püspök köszöntötte és méltatta az aranymisés Dúl Gézát, aki „testvére, atyja, barátja” lett a cigányoknak, és a nagy úttörő, Sója Miklós, Somos László méltó utódja a pasztorációban. Számos remek cigány ember tért hitre a működése nyomán. „Nem könnyített kereszténységet adtál, hanem igazi lelki-séget” – mondta a jubilánsnak Székely János.

A szentmisét ebéd követte, majd röviden bemutakoztak a zarándokcsoportok, s kötetlen együttléttel folytatódott az országos cigányzarándoklat Mátraverebély-Szentkúton.

Körössy László
Fotó: Merényi Zita

te: „Itt, Magyarországon úgy kell átkarolnunk a cigányokat és a nem cigányokat, ahogyan Jézus kitárta a karjait a kereszten. Mind a két oldalt magunkhoz ölelve.” Az MKPK Cigánypasztorációs Bizottságának vezetője ezután Boldog Ceferinót állította példának, aki testvére volt mindenkinek. „Milyen jó volna, ha mi pedig meg tudnánk védeni a cigány testvéreinket a nem cigány közösségeinkben! A békesség bennünk kezdődik.”

a maga küldetését teljesítve. Nagyon fontosak az apostolok is – a papok. „Szeresd a papodat akkor is, ha nem tökéletes ember! Jézus küldöttét lásd benne! Amikor a pap feloldoz a bűnöd alól, valójában nem ő oldoz fel, hanem Jézus. Szeresd az Egyházat, amelyet alapított, és találd meg benne a helyedet!” – mondta.

A harmadik tanács pedig a megbocsátásról, az irgalomról,

Az előadás ideje alatt a szervezők a gyerekeknek kézművesfoglalkozásokat tartottak. A püspöki tanítás után a program az oltárnál Horváth Zsolt tanúságtételével folytatódott, aki közel húsz éven át kőművesként dolgozott, ám súlyosan megbetegedett, majd egyedül maradt a gyermekeivel. Az élete nagy fordulatot vett, amikor felnőttként megélte az Egyházhöz tartozás lényegét.

tőlük, hogy miért éppen a baljait cigányokkal együtt zarándokolnak.”

Ternyák Csaba az idejében országos cigányzarándoklat mottójára utalva hangsúlyozta: egy jól működő családról például elmondhatjuk, hogy „egy szív, egy lélek”, hiszen egy célért dolgoznak. Képesek arra, hogy leküzdjék a széthúzó erőket, megtalálják az erőforrásokat, amelyek összegyűjtik őket.

Ifjúsági találkozó és lelkigyakorlat

Várják a fiatalokat Egerszalókra

(Folytatás az 1. oldalról)

Az Egerszalóki Ifjúsági Találkozó és Leleki gyakorlat minden évben július harmadik hetében, csütörtökön kezdődik, és vasárnapig tart. Átlagosan mintegy ezer résztvevőjével

joggal nevezhető Magyarország (jelenleg) legnagyobb, több napon át tartó katolikus ifjúsági találkozójának, ahol gazdag programkínálattal várják a résztvevőket.

Egertől három kilométerre fekszik a festői szépségű Egerszalók, ahol

1982-ben rendeztek először ifjúsági találkozót és lelki gyakorlatot. A szalóki találkozó kezdetben a kommunista rendszer által egyáltalán nem támogatott rendezvények közé tartozott, így a természetes igényen túl egyfajta véd- és dacsövetség kovácsolta össze azt a maroknyi fiatalt, aki akkor a résztvevője volt.

Az 1980-as évek elején Domán Ferenc egerszalóki plébános kérte fel Kerényi Lajos piarista szerzetest, hogy tartsa meg a nyári lelki gyakorlatos ifjúsági találkozókat, ahol a résztvevők titokban ugyan, de beszélgethettek a hit, a kereszténység és a társadalom időszzerű kérdéseiről. Nem csupán a materialista világnézet által meghatározott témákat lehetett felvetni, hanem az élet valódi kérdéseiről cserélhettek eszmét. Ahogy folyamatosan lazult a rendszer, a találkozók a tiltottból a tőrt kategóriába kerültek, és évről évre egyre többen

érkeztek, sőt a '80-as évek végétől már a határainkon túlról is jöttek magyar fiatalok. A kezdetben egynapos tábor ma már négy napig tart, és elmondható, hogy vonzása tartós a fiatalok körében. „Olyan erőterei vannak ezeknek az eseményeknek, amelyekből jobb lesz a világ, ezért lenne szükség arra, hogy minél több legyen ezekből!” – áll Kerényi Lajos *Adj nekem lelkeket, Uram!* című önéletrészében. Az egerszalóki találkozót sokan lelki erőműnek nevezik.

A 16 évnél fiatalabbak csak családdal (szülővel, szülővel) vagy más nagykorú kísérelével (testvér, közösségvezető, plébános, pedagógus) vehetnek részt a rendezvényen. A lelki elmélyülés mellett a fiatalok fesztivál keretében is megélik a keresztény örömet. A találkozó sátor tábor jellegű: a résztvevők a maguk által hozott és föllállított sátrakban laknak, ezek helyének kijelölésében (esetleg föllállításában) a szervezők segítséget nyújtanak. A sátorozáshoz ajánlatos hozni a meg-

felel járulékos dolgokat, mint például takaró, polifoam, elem lámpa, esőköpeny stb.

A szervezők az előző évekhez hasonlóan térítés ellenében idén is biztosítják a meleg étkezés lehetőségét. További információk az esemény weboldalán (szalokitalalkozok.egri-egyhazmegye.hu) olvashatók. Bármilyen, a találkozóval kapcsolatos kérdéssel, problémával kapcsolatban az ifjusag@egri-egyhazmegye.hu e-mail-címen lehet érdeklődni.

Forrás: Szalokitalalkozok.egri-egyhazmegye.hu
Fotó: Merényi Zita és Lambert Attila (archív)

Egerszalóki levél

Férfiak, apák, nevelők! Álljatok végre a helyetekre!

Szinte dühörög évezredekken keresztül egy „égi hang” a történelemben:

- Kit küldjek?
- Ki vagy te, megszólító hang?
- Én vagyok az Örökkévaló, a világ Alkotója, a mindig VAN!
- Jelentkezem, Uram. Szerető magyar gyermeked vagyok. Mondd, Uram! Mit kell tennem? Baj van?
- IGEN!

Ott a Getszemáni-kertben, telve halálfélelemmel, könnyeztem, véreztem és kiabáltam: Segítsetek! És ti aludtatok.

Vegyétek már észre, hogy egyre több a Jézus-hóhér.

Segítsétek őket úgy átalakulni, hogy ne bal, hanem jobb embereké váljanak át. Leányok, asszonyok! Egy éve titeket hívott Jézus gyógyítani, vigasztalni ide, EGER-SZALÓKRA. Születtek is gyönyörű eredmények.

Most a férfiakon a sor. Rajtunk. Legyünk minél többen! Az igaz férfiú a pártfogónk: Szent József. A bátor, a valahol vértanú.

Legyünk nagyon sokan! Jöjjetek lelkesen, mosolyogva! Bontakozzék az egyre szebb, boldogabb magyar jövő!

Kerényi Lajos piarista szerzetes

A BIBLIA ÜZENETE

Járatlan utakon

Mk 6,7–13

A nyári hónapokban a szakmát tanuló, különböző szolgálatokra készülő hallgatók, fiatal diákok vagy tanulni vágyó felnőttek nemritkán a gyakorlati idejüket töltik. A tanárjelöltek táborokban, a papnövendékek plébániákon, a más-más szakmai területekről érkezők pedig egy-egy sajátos helyszínen ismerkednek a feladataikkal. Valami hasonló jut eszünkbe nekünk is, amikor elolvassuk *Márk evangéliumának* ezt a szakaszát. Jézus Messiás, az Atya küldetését teljesítő Isten Fia, de emellett igazi mentor és nevelő is, aki elég bátor ahhoz, hogy tanítványai számára életszerű és éles helyzetet teremtsen. Azt követően, hogy Názáretben nem fogadták be tanítását, sőt ellenséges módon viselkedtek vele, most máshol és más formában folytatja misszióját: magához hívja tanítványait, és kettesével küldi őket az emberek közé. Már nem egyedül hirdeti Isten országának örömét, hanem velük együtt, így amit a názáretiek elvetettek, a tanítványok közreműködésével most megsokszorozva és gyümölcsözően megy tovább.

Márk elbeszélésében egy olyan történettel találkozunk, amelyben úgy tűnik, mintha Péter, Jakab, János és társaik éppen a nyári gyakorlatukra készüljenek. Ez lesz számukra az első közös kihívás. A valóság életre kelti az evangéliumot, a tanítványok az igehirdetés főszereplőivé válnak, s útnak indulva megtapasztalják, mit jelent megterést hirdetni, gyógyítani, ördögöt űzni. Jézus tanítványai nem visznek magukkal semmit, mert minden

a szívükben van; eszközök helyett a Mesterrel való kapcsolatukból merítenek, így marad számukra a vándorbot, a saru és egy ruhadarab. Ez a három egyszerű tárgy a teljes ráhagyatkozásra neveli őket, s így útra kelve megértik: minél jobban bővelkednek, annál inkább elveszítik a lényegét, de aki elveszíti önmagát és materiális biztonságát, az megtalálja élete értelmét. Mindehhez ki kell lépniük a valóságba, az evangéliumnak meg kell érkeznie az emberek életébe. Ettől kezdve a kockáztatás nem csupán bátorság kérdése, hanem kritérium, hiszen az igehirdetés nem biztos utakra és módszerekre vágyik, hanem járatlan, ismeretlen ösvényeken tör utat magának.

Jézus a kiszámíthatatlannak tűnő misszió során tanítványai figyelmét a lényegre irányítja. Aki megkapja a lényeglátás kegyelmét, annak feladata nem csak annyi, hogy lásson, hanem sokkal több és sokkal nehezebb ennél: látásra segíteni és tanítani másokat. A Mester mindenkor tanítványai nem akarnak mindenáron újat tenni és mondani; hivatásuk, hogy folytassák mindazt, amit Jézus elkezdett, s hirdessék, amit Jézus tanított. A tanítványok és a mai Egyház missziója nem lehet és nem maradhat magánügy, hiszen Jézus nem egyéni feladatokat osztott ki, hanem kettesével küldte misszióba tanítványait, és megígérte nekik, hogy velük, köztük marad. Jézust követni annyi, mint vele és benne folytatni művét a világban és a világért.

Serfőző Levente

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (28.)

A változó ünnepek külön csoportját képezi a zsinati atyák három vasárnapja a bizánci Egyházban. Azért változó ünnepek – vagy inkább jeles napok, hiszen egy-egy vasárnapról van szó –, mert a liturgikus naptárban nincs biztos dátumuk. Közülük a nyári időszakra esik „az első hat egyetemes zsinat igazhitű atyáinak emléke” – amint az általánosan használt énekeskönyvünkben olvashatjuk. A cím fölött jelen van az ünneplés ideje is: „július 13–19. közötti vasárnap”.

Egyházunk józan megfontolással követi azt az ősi gyakorlatot, hogy a szentekben is magát Jézus Krisztust ünnepli. Ezért énekeljük ezen a napon a szentatyákról: „az ő évforduló ünnepüket ünnepelvén, hívek, összhangzóan dicsőítsük Krisztust, ki őket megdicsőítette”.

Hogy miért alakult ki ez a naptári rend? Azért, mert liturgikus előírásunk szerint az október 11. és 17. közé eső vasárnapon a hetedik egyetemes zsinat atyáit külön ünnepeljük. Ezen túlmenően pedig az Úr Jézus mennybe-menetele és a pünkösöd közötti vasárnapon az első egyetemes zsinat atyáiról még külön is megemlékezünk. Az egészet egybevetve azt látjuk tehát, hogy Egyházunk mind a hét egyetemes zsinat atyáit meg akarja ünnepelni. Azért hét zsinatról van szó, mert ezek mindegyike az 1054-es nagy egyházszakadás előtti időre esett, amikor ortodoxiáról még nem lehetett beszélni, így valóban az egyetemes Egyház püspökei vettek részt rajtuk. Továbbá ezt a hét zsinatot, illetve az azokon hozott döntéseket a mai ortodox egyházak is elfogadják (a Katolikus Egyház szerinti huszonegyből).

Érdekes, hogy ezen az ünnepen csak három saját ének (sztihira) található az énekeskönyvünkben. A többi liturgikus szöveg esetében visszautalást találunk „a pünkösöd előtti vasárnapra”, vagyis az első egyetemes zsinatra. Ez a három ének összefoglalja – legalábbis egy-egy utalással – mindazt a tanítást, amit az első hat egyetemes zsinat atyái hoztak, illetve megerősítettek.

Érdemes a zsinatok tanítását felvázolni. 1. Az I. Nikaiai Zsinaton (325-ben) döntöttek arról, hogy a Fiú egylényegű (homousziosz) az Atyával. 2. Az I. Konstantinápolyi Zsinat (381-ben) a Szentlélek istenségéről és a másik két isteni személlyel való egylényegűségéről hozott határozatot. 3. Az Efezusi Zsinat (431-ben) megvédte azt, hogy Krisztus egyetlen személy, illetve hogy Mária valóban Istenszülo (theotokosz). 4. A Kalkedóni Zsinat (451-ben) azt a döntést hozta, illetve erősítette meg, hogy Jézus Krisztus egyetlen személyében két természet (isteni és emberi) létezik. 5. A II. Konstantinápolyi Zsinat (553-ban) szintén a monofizitizmus ellen harcolt. 6. A III. Konstantinápolyi Zsinat (681-ben) megerősítette, hogy Krisztusban két természet van jelen, két akarral, s nem csupán egy akarata van (monothelizmus). 7. A II. Nikaiai Zsinat (787-ben) az ikonrombolást ítélte el, és helyreállította az Egyházban a képtiszteletet.

Minthogy a zsinati atyák az Egyház igaz hitét védelmezték, liturgikus énekünk szerint „azért őket, mint az apostolok követőit és az általuk hirdetett evangélium tanítóit mindnyájan énekeljük”.

Ivancsó István

A hét liturgiája

B év

JÚLIUS 14., ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP (Lellisi Szent Kamill áldozópap, Örs, Zalán) – Ám 7,12–15 (*A prófétákat Isten küldi népe tanítására.*) – Ef 1,3–14 vagy Ef 1,3–10 (*Isten kiválasztott minket Krisztusban a világ teremtése előtt.*) – Mk 6,7–13 (*Az apostolok Krisztustól gyógyító hatalmat kapnak és küldetést az evangélium hirdetésére.*) – **Zsolozsma:** III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 222 – EE 572, Ho 222 – EE 144, Ho 127 – EE 596, Ho 192 – EE 233.

JÚLIUS 15., HÉTFO – Szent Bonaventura püspök és egyháztanító emléknapja (Henrik, Egon, Roland) – Iz 1,10–17 – Mt 10,34 – 11,1.

JÚLIUS 16., KEDD – Kármel-hegyi Boldogasszony emléknapja (Valter) – Iz 7,1–9 – Mt 11,20–24.

JÚLIUS 17., SZERDA – Szent Zoerárd-András és Benedek remeték emléknapja (Endre, Elek, Sarolta) – Iz 10,5–7.13–16 – Mt 11,25–27.

JÚLIUS 18., CSÜTÖRTÖK – Szent Hedvig királynő emléknapja (Frigyes, Arnold, Milán) – Iz 26,7–9.12.16–19 – Mt 11,28–30.

JÚLIUS 19., PÉNTEK (Emília, Arany, Stella, Arzen) – Iz 38,1–6.21–22.7–8 – Mt 12,1–8.

JÚLIUS 20., SZOMBAT – Szent Apollinaris püspök és vértanú emléknapja (Illés, Margarita, Marina) – Mik 2,1–5 – Mt 12,14–21.

JÚLIUS 21., ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP (Brindisi Szent Lőrinc áldozópap és egyháztanító, Dániel, Daniella) – Jer 23,1–6 (*Az Úr összegyűjti országában a választott nép elszórt fiait, mint a jó pásztor az elszéledt juhokat.*) – Ef 2,13–18 (*Krisztus, a mi békességünk a két népet önmagában eggyé tette.*) – Mk 6,30–34 (*Jézus megértő szeretettel fordul az emberekhez, mert olyanok, mint a pásztor nélküli juhok.*) – **Zsolozsma:** IV. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 227 – EE 551, Ho 227 – EE 143, Ho 119 – EE 596, Ho 274 – EE 361.

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia tisztelete (170/5.)

A szentmisén való tudatos és gyümölcsöző részvétel során elsődleges szempont, hogy Krisztusra szegezzük a tekintetünket: „Egy másik Írás pedig azt mondja: »Látni fogják azt, akit keresztülszúrtak.«” (Jn 19,37; vö. Zak 12,10; Jel 1,7) Ebből a szempontból éppen a liturgia tanít minket mélyebben látni, a lényegre tekinteni: „Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat a halfogáshoz!” (Lk 5,4)

A szentmise liturgia – hivatalos és nyilvános szolgálat a népért –, amelyben az erre felszentelt szolgálattevő vezetésével mindannyian az Atyához fordulunk Krisztus által a Szentlélekben: „Ekkor Fülöp kérte őt: »Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!« Jézus így válaszolt neki: »Annyi idő óta veletek vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem látott, az Atyát látta. Hogyan mondhatod hát: ‘Mutasd meg nekünk az Atyát?’” (Jn 14,8–9; vö. Jn 1,18; 12,45) Ezért fontos számunkra a kereszt jelképe az Eucharisztia asztalán, illetve annak szoros környezetében. Annak tudatában fordulunk az oltár és az azon végbemenő cselekményt jelképező kereszt felé, hogy tisztában vagyunk vele, az oltárról kapjuk gyógyulásunk orvosságát: „Ha földi dolgokról szóltam nektek és nem hiszitek, hogyan fogjátok majd elhinni, ha a mennyei dolgokról beszélek nektek? Senki sem ment föl a mennybe, csak az, aki a mennyből jött le: az Emberfia. Ahogyan Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy kell majd az Emberfiának is fölemeltetnie, hogy mindannak, aki hisz, örök élete legyen őbenne.«” (Jn 3,12–15; vö. Szám 21,8sk) Énnélfogva lehetséges, hogy miként a szentmise bemutatásának rendkívüli formájában is látható, a pap háttal van a népnek, de éppen, hogy a lényegét veszítjük el, amikor

erre a megközelítésre koncentrálunk. Nem a pap van háttal nekünk – ilyen a liturgiában valójában nem is létezik –, hanem vele együtt, az ő vezetésével fordulunk és zarándokolunk teljes egzisztenciánkkal Krisztus felé, hogy arcába tekinthessünk. Olyan misztérium ez, mint Mózes és Illés találkozása az Úrral (vö. Kiv 17–23; 1Kir 19,13; Jn 1,18; 1Jn 4,12.20): egy, amit testi szemmel, és más, amit a misztériumra érzékeny szemmel és szívvel láthatunk. Egyáltalán nem az az elsődleges kérdés, hogy a pap vagy egymás hátát látjuk-e a szentmisén, hanem hogy a liturgián mennyire találkozik a tekintetünk Krisztussal, hogy a liturgia folytatásaként egymás szemébe nézhessünk (vö. Jn 11,36). Mert van, aki mindenkinek a hátát látja (vö. Lk 18,13), mégis megigazultan megy haza.

„Benne van a mi megváltásunk, a bűnök bocsánata. Ő a láthatatlan Isten képmása és minden teremtmény elsőszülöttje” (Kol 1,14–15). Nagyon fontos, hogy a liturgián tekintetünk találkozzon Krisztus tekintetével – aminek következménye részünkről elsősorban nem szomorúság, szégyen vagy félelem (vö. Mt 19,22; vö. Ter 3,10), hanem a meghívás elfogadása és Krisztus követése (vö. Jn 1,49–51).

„Mi pedig mindnyájan, miközben fedetlen arccal szemléljük az Úr dicsőségét, ugyanarra a képmásra változunk át dicsőségről dicsőségre az Úr Lelke által” (2Kor 3,18; vö. Kiv 16,7). Hivatásunk és küldetésünk a liturgiában nyer megfogalmazást: fedetlen arccal tanúskodunk arról, hogy Isten ránk tekintett, ez a szentmise szerves folyamánya: Ite, missa est! – hálásan köszönjük, hogy ránk tekintettél, meghívtál, küldtetést adtál! (vö. 1Kir 19,15a; Lk 2,20)

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Szent Zoerard-András és Benedek

Július 17.

Zoerard-András és Benedek, más néven a zaborhegyi remeték, mester és tanítvány, akiket Magyarország első szentjeinek hív a hagyomány. Bár nevük a Nyitra völgyében magasodó Zabor-hegyhez köti őket, ott csupán szerzetesi életük első időszaka telt. Legendájukat Szent Mór írta meg, aki így kezdi elbeszélését: „Abban az időben, amikor a legkeresztényibb István király akarataból Isten ismerete és tisztelete Pannóniában még éppen csak kicsírázott, hallva a jó uralkodó híreről, más földekről, sok kanonok és szerzetes gyűlt össze hozzá mint atyjukhoz, nem annyira kényszerűségből, mint inkább hogy a szent szerzetesi élet új öröme együttélésükkel kiteljesedjék. Köztük az egyik, név szerint Zoerard, aki mint róza a tövisek között, falusi egyszerűségben született, a Szentlélek ösztönzésétől indítva a lengyelek földjéről ebbe a hazába jött, és miután Fülöp apáttól, akinek Szent Ipoly vértanú tiszteletére szentelt Zabor nevű monostora Nyitra vidékén feküdt, a szerzetesi ruhát és az András nevet megkapta, remete életre szánta el magát.” Nem elégedett meg a bencés kolostor szigorúságával, ezért a Vág folyó menti Skalka-hegy (azaz Vágsziklás)

barlangjába költözött. Legendája szerint böjtöléssel, kemény fizikai munkával, a kényelmes pihenés megvonásával és imával próbált mindinkább Isten közelébe kerülni.

Kapcsolatban maradt a zaborhegyi kolostorral, néha elment a közös imaalkalmakra útmutatást kérni előljárójától. De látogatói is akadtak – egy nap ők találták rá holtan a barlangjában. Tisztelője, Benedek ezután lett a Vágsziklás remetéje. Őt néhány év múltán rablók ölték meg, akik a barlangban kincset kerestek.

A hegy csakhamar zarándokhellyé vált, ahol először kápolnát, majd 1224-ben bencés kolostort emeltek. Az elmúlt évtizedekben felújított épületeket nemcsak turisták keresik fel, hanem búcsújáró hívek is, akik nem feledték: a szent életű remeték magyaroknak, szlovákoknak és lengyeleknek egyaránt hathatós közbenjárói.

L.K.

Válaszok a szegények és a Föld kiáltására

II. Teremtésvédelmi Nyári Egyetem Esztergomban

(Folytatás az 1. oldalról)

Az előadás- és rendezvénsorozat célja, hogy „a katolikus intézmények pedagógusait teremtésvédelmi szempontból személyesen megérintő, fejlesztő, másrészt módszertani továbbképzésre is alkalmas programelemek valósuljanak meg”. Az előadások mellett az idő nagy részében csoportos beszélgetések, műhelygyakorlatok, terepi és lelki élmények várták a résztvevőket. A nyári egyetem idején központi témája az ökológiai és ezzel kapcsolatos társadalmi válsággal, kifejezetten a

Czippán Katalin környezeti, fenntarthatósági szakértő a bioszféra, a társadalom és a gazdaság rendszerszintű összefüggéseiről tartott előadást

szegénységgel való szembenzés volt, a résztvevők közösen keresték a problémákra adható pedagógusi válaszokat Ferenc pápa Laudato si' kezdetű enciklikájának célkitűzései mentén az iskolai és óvodai oktatás-nevelés helyzeteire vonatkoztatva, megosztva a jó gyakorlatok tapasztalatait és a nehézségeket is.

A neves szakemberek – köztük Zlinszky János szakbiológus, a PPKE Szent II. János Pál Pápa Kutatóközpont Teremtésvédelmi Kutatóintézetének alapítója, Nobilis Mária, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola oktatója, Baritz Sarolta Laura OP közgazdász, a Keresztény Társadalmi Elvek a Gazdaságban képzés egyik alapítója és Nevelős Gábor SJ, a Szent Ignác Jezsuita Szakkolégium rektora – előadásai

nyomán műhelybeszélgetéseken osztották meg gondolataikat a résztvevők.

Délutánonként, esténként – az oktatásban is kamatoztatható élményeket adó – közösségi alkalmakon vettek részt a pedagógusok néptáncot tanulva, vagy éppen kézművestechnikákat elsajátítva az újrachasznosítás jegyében. A programok között szerepelt az „ökológiai megtérés keresztútja” a Becket Szent Tamás-kápolnánál, vagy a rendszergondolkodás játékos tanulása, átélése, amit Szilvácsku Zsolt, a teremtésvédelmi nyári egyetem vezetője, a PPKE Szent II.

gának volt európai alelnöke, jelenleg elnöki, stratégiai tanácsadója részt vett az ENSZ keretében az „Oktatás a fenntartható fejlődésért” nemzetközi stratégia megalkotásában, majd a fenntarthatóságra nevelés kompetenciáinak kidolgozásában.

Czippán Katalin előadásának keretét a hazai természetismereti Süni táborokban megélt tapasztalatai adták. A Süni tábor a nyolcvanas évek közepe óta létezik. Évről évre más középhegyeségi tisztáson építik fel a táborot. A résztvevők 2-6. osztályos gyerekek, akik különösen érdeklődnek a természet kincsei iránt. Megismerkednek az adott középhegyeségi geológiai terület növényeivel, a mezők rovarvilágával, a pataokban lakó állatokkal, a vidék madaraival, a környék néprajzával, a tábori konyha rejtelmével.

A táborokat végigkíséri egy keretmese, amelyben minden alkalommal arra próbálják ráébreszteni a gyerekeket, hogy az őket körülvevő természeti környezet mennyire értékes, megőrzésre méltó és életük szerves része. A táborot önkéntesek szervezik. A Süni táborok kiváló példái annak, hogy az oktatás-nevelés során milyen fontos a természettel való közvetlen találkozás. Az előadó rámutatott, hogy az ENSZ által 2015-ben meghatározott fenntarthatósági fejlődési célok (ezek kidolgozásában Kőrösi Csaba és Zlinszky János érdemei elvitathatatlanok), amelyek hosszú távon biztosítják az ember számára élhető környezetet, alapvetően a bioszféra, a társadalom és a gazdaság összefüggésein alapulnak.

A természeti értékek megőrzése, a békés társadalom építése, az elérhető oktatás megteremtése, valamint az éhínség megszüntetése rendszerszintű kapcsolatban áll a javak előállításának módjával. A gyerekeknek olyan tudást kell átadni a gyorsan alakuló világunkban, amely elsősorban gondolkodási képesség: a valóság

megfigyelése, a tapasztalatok értékelése, a megoldások közös keresése, sőt a nem bevált megoldások helyett az új utak közös keresése.

Czippán Katalin Ferenc pápa braziliai útja során, a társadalom égető kérdéseiről elmondott szavait alapul véve, és a hatalmas társadalmi egyenlőtlenségeket, a javak elosztásának kiáltó igazságtalanságát személyes tapasztalatai alapján, saját fotóival illusztrálva rámutatott: a szegények érdekérvényesítésében, egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésükben elsődleges az állam és az oktatás szerepe.

A gyermekeknek a természettel való találkozásáról szólva az előadó hangsúlyozta: tudományos kutatások támasztják alá, hogy a természettel való közvetlen kapcsolat többek között csökkenti a stresszt, javítja az egészséget, jobb szociális érzelmi állapotot eredményez, hozzájárul az oktatók, tanárok mentális egészségének megőrzéséhez, a

magasabb iskolai teljesítmény eléréséhez, előmozdítja a társas együttműködést. Az előadó bemutatja a Természetet mindenkiné projektet (Nature for All), és ezzel összefüggésben beszélt a Zöld Föld tankönyvről és nevelési programról, amit a nap második részében Matolcsy Miklós, a Zöld Föld középiskolai fenntarthatósági tantárgy ötletgazdája, az Alapértékek Nonprofit Kft. ügyvezető igazgatója ismertetett részletesen.

Juhász Katalin Ágnes, a Premontrei Női Kanonokrend magyarországi általános előjárója a rend zsámbéki intézményeiről beszélt

Czippán Katalin megosztotta tapasztalatait, élményeit az élő állatok bevonásáról a gyerekek oktatásába, külföldi és belföldi példákkal illusztrálva a környezeti nevelés hatékony formáit (Elena projekt).

Az előadást követő beszélgetés során Barcsák Mariann aláhúzta: a környezeti nevelés terén nagy szükség van a pedagógiai intézmények,

általános előjárója volt, aki a szerzetesközösség zsámbéki központjához csatlakozó oktatási-fejlesztési intézmények létrejöttéről, a szegénységgel, a nyomorral való találkozás megrendítő valóságáról, a segítés lehetőségeiről beszélt.

Megindító, felkavaró, őszinte és életteli előadásában Juhász Katalin Ágnes nővér újra és újra Isten gondviselő szeretetére mutatott rá – a személyes életében éppúgy, mint abban a sokéves folyamatban, amelynek eredményeként rendtársaival és civil munkatársaival együtt Zsámbékon technikumot, szakképző iskolát és gimnáziumot, napköziotthont (tanoda), szakképző műhelyeket működtetnek; értelmi sérültek térségi szinten működő nappali ellátóját tartanak fenn, valamint átvették Zsámbék község szociális ellátásának szolgálatát. Ez utóbbi ellátás a Boldog Gertrúd Alapszolgáltató Központ és Idősek Atmeneti Otthona keretében történik. A premontreiek legújabb kezdeményezése a Zsámbék határában kialakított Szent Norbert-tanösvény.

A teremtésvédelmi nyári egyetemen a pedagógusok többek között az ökológia és a gazdaság összefüggéseiről, valamint az egyszerű és fenntartható életmód elsajátításáról is együtt gondolkothattak.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

Megmutatni az emberi élet helyes útját

Egyházmegyei Te Deum Szombathelyen

Tanév végi hálaadásra gyűltek össze június 28-án a Szombathelyi Egyházmegye fenntartásában működő oktatási-nevelési intézmények pedagógusai, dolgozói a szombathelyi Szent Kvirin-templomban. Az ünnepségen átadták a Szent Gellért-díjakat.

Közel négyszázán vettek részt az idei tanévzáró ünnepségen. Székely János megyéspüspök köszönetét fejezte ki a pedagógusoknak, az oktatási intézmények minden dolgozójának az elmúlt tanévben végzett odaadó, lelkiismeretes munkájukért, amelyvel segítették a diákok testi, szellemi, lelki fejlődését. A püspök szentbeszédében kiemelte: a pedagógusok megérintik a gyermekek lelkét, segítik őket az emberi élet helyes útján.

Székely János szombathelyi megyéspüspök a Szent Gellért-díjasokkal

Székely János megyéspüspök fontosnak nevezte, hogy a gyerekeknek

ne csak a természettudomány értékeit tanítsák, hanem annak korlátait is. A

munka elismerésére alapított Szent Gellért-díjakat. Ezüst fokozatban Ba-

diákoknak arról is kell beszélni, hogy az univerzumban van objektív rend, harmónia is, amit tiszteletben kell tartania az emberiségnek. Fontos lenne, hogy a gyerekek lelkét megérintse a jó, a szent, hogy a helyes irányba forduljon az életük – mondta a főpásztor. A szentmisében átvette igazgatói megbízását Czupor Attila, a celldömölki Szent Benedek Katolikus Általános Iskola és Molnár Terézia, a járnóházi Szent Imre Általános Iskola új vezetője.

Átadták a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által a katolikus közoktatásban végzett kiemelkedő

lohné Incze Melinda, a körmenyi Boldog Batthyány László Katolikus Általános Iskola és Szeléné Iván Henrietta, a celldömölki Szent Benedek Katolikus Általános Iskola pedagógusa részesült.

A Szent Gellért-díj arany fokozatát Németh Roland, a szombathelyi Boldog Brenner János Általános Iskola és Gimnázium; Tonweber Ágnes, a szentgotthárdi Szent Gotthárd Általános Iskola; Kovács Zsuzsanna, a szentgotthárdi Szent Gotthárd Általános Iskola és Gimnázium Magyarlak-Csörötnéki Általános Iskolája; valamint Bíró Kinga és Hidegh Lászlóné, a sárvári Szent László Katolikus Általános Iskola pedagógusai vehették át Székely János megyéspüspöktől.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

Megújult a balatonberényi templom

Varga László kaposvári megyéspüspök június 30-án megáldotta a külsőleg felújított balatonberényi Keresztelő Szent János-templomot. A templom búcsúnapján bemutatott szentmisén Ungvárszki Imre plébános mondott köszönetet mindazoknak, akik valamilyen formában kivették részüket a felújítási munkálatokból.

A főpásztor a vér folyásos asszony és Jairus lánya evangéliumban olvasott történetére építette homíliáját. Jézus így szólt az asszonyhoz: „A hited meggyógyított téged.” És így szólt az előljáróhoz, amikor hírül adták, hogy a gyermek már meghalt: „Ne félj, csak higgy!” Jézus Krisztus azért jött, hogy felébressze a hitet az Isten irántunk való szeretetében. Ennek a vér folyásos asszonynak ezek után már nem kellett magyarázni, hogy mennyire szereti őt az Isten. Egész lényében, egész testében átélte Isten gyógyító, irgalmas szeretetét. S a kislánynak sem, a szüleinek, és a rokonaiknak sem kellett bizonygatni többé, hogy az Isten szeretetét, mert átérték, hogy Isten az ő szeretetében visszaadja az életet annak, aki meghalt.

Kontinentális erők próbálják letörni Isten irántunk való szeretetétbe vetett hitünket. Arról tanúskodnak, arról harsognak, hogy nincs szeretet, s az erőszak, a gonoszság tartja össze és irányítja ezt a világot. Mi pedig Jézus Krisztus tanítása, élete, halála, feltámadása és köztünk való jelenléte nyomán folyamatosan hirdetjük, hogy a szeretet tartja össze és élte a világot. Ha egy párkapcsolatból, egy családból vagy egy közösségből szájról szájra a szeretetet, akkor minden összeomlana. Nem a gonoszság, vagy a bűn tartja össze a világot és a kapcsolatokat, hanem a szeretet. Az Isten bennünk és köztünk lévő szeretete a legnagyobb erő. Merünk-e hinni a szeretetben?

A tapasztalat azt mutatja, hogy nem a szeretet, hanem a hatalom, a pénz irányít mindent, a gonoszság, a gyűlölet és a megosztottság. Választás elé kerülünk: kinek és miben hiszünk? Ha feladjuk a szeretetbe vetett hitünket, akkor sodródni fogunk a fő irányzatokkal, amelyek megpróbálnak meggyőzni bennünket arról, hogy Isten nincs, a szeretet nem létezik, Isten nem szereti, magára hagyta az embert. Nincs más választásunk, mint saját kezünkbe venni a sorsunk irányítását. Mert ha nincs Isten, s nincs szeretet, akkor nem lehet megbízni senkiben

sem. Az ősbizalom az, ami csecsemőkorunktól fogva megtart bennünket. Ahogyan a csecsemő, a kisgyermek bíz a szülei szeretetében, s ezért életben marad, s ahogy a házasság vagy a szerelmesek bíz egymás szeretetében, mely megtartja a kapcsolatukat, úgy a gyermekek a szülei és a szülők a gyermekeik szeretetében bízva tudnak tovább haladni. Ne engedjétek, hogy bármilyen hatalom letörje a szeretetbe vetett hiteteket! Erősítsétek meg különösen az Isten szeretetétbe vetett hiteteket, s akkor mindig lesz remény! – fogalmazott a megyéspüspök prédikációjában, majd Isten szereteturalmáról beszélt, mely képes legyőzni a bűnt, a betegséget és a halált.

**Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk**

Országos görögkatolikus lelkinap

„Jöjj át Macedóniába, légy segítségünk-re!” (ApCsel 16,9) Ezzel a szentírási mottóval tartott országos lelkinapot a Dél-Budai Görögkatolikus Szervezőlelkész és a Paraklétosz Közösség június 22-én, szombaton a budapest-gazdagréti Szent Angyalok-templomban.

A katolikus és az ortodox szentek példáján át a Szentlélek keresztyén ember életében való munkálkodását kívánta bemutatni a program. A misszió kezdete a megújulás. Mindnyájunk feladata és felelőssége, hogy egyházunk és benne mi magunk is a Lélekben megújuljunk – mutatott rá Kocsis Fülöp érsek-metropolita. A lelkinap keretében libanoni Szent Charbel tiszteletére tartott Szent Liturgia homíliájában a főpásztor arról beszélt, mit is jelent Isten gyermekének lenni, és hogy hogyan segít a Szentlélek abban, hogy minél inkább Abbának, azaz Atyának valljuk Istent (Róm 8,14-21).

Kocsis Fülöp Szent Pál szavait idézte, melyek szerint ha Isten szolgálóinak tekintjük magunkat, akkor sokszor a félelem irányít bennünket. De ha a fogadott fiúság lelkét vesszük magunkra, akkor ez a Lélek maga mondatja velünk: „Abba”, „atya”. Nem célszerű az emberiséget kettéválasztani olyanokra, akik a törvényt akarják betartani, és olyanokra, akik lélekből élnek, akiket az Isten lelke vezérel. Mások bekategorizálása helyett a saját életünkben kellene megtalálnunk a törésvonalat, mert sok templomba járó, imádkozni tudó embert is a parancsok vezetnek abban, mit szabad, és mit nem.

„Mindenkit a Lélek tanít meg helyesen imádkozni. Jézus is általa tanította az apostolokat és minket is az Úr imádságára. Hányszor szólítjuk valóban atyánknak Istent, amikor elmondjuk a Miatyánkot? – tette fel a cseppet sem egyszerűen megválaszolható kérdést Fülöp atya. – A Lélek tud segíteni abban, hogy bűnös gyermekeiként atyának szólítsuk az Istent, ezáltal megtapasztalva, hogy bármit is csinálunk, Isten magához ölel minket. Minél inkább a Lélek vezet, annál jobban tudom szívből kimondani az „atyám” szót, annál jobban megértem a különbséget az Isten végtelen jósága és az

én gyarló, földhözragadt énem között. Minél inkább Lélekből élek, minél inkább figyelek a Lélek szavára, annál inkább tudok imádkozni” – világított rá az érsek-metropolita, hangsúlyozva, hogy amikor azt tapasztaljuk, nem megy az ima, nem tudunk odafigyelni, akkor hívjuk segítségül a Lelket.

„Szent Charbel és az összes szentek azért váltak szentté, mert a Lélek vezette őket. A keresztyén élet nem más, mint a szentté válás útja: minél inkább kérem a Lelket, hogy tanítson engem imádkozni, annál inkább felfedezem, mit kell tennem életem során. Ezáltal megélhetem, hogy az Isten szeretete hogyan vezet el engem az emberek szeretetéhez, és azt, hogy nem a saját erőfeszitésemmel kell jónak lennem, hanem a Lélekből. Akiket Isten lelke vezérel, azok Isten fiai” – zárta beszédét Kocsis Fülöp.

A gazdagréti Szent Angyalok római katolikus templomban 2016-tól négy maronita, keleti katolikus szerzetes (Szent Charbel, Szent Rafka, Szent Nimatulla és Boldog Esteban) ereklyéje található. Az ereklys kápolnában lévő oltárt 2018-ban Béchara Boutros Raï maronita pátriárka áldotta meg. E szentek tiszteletére a Dél-Budai Görögkatolikus Szervezőlelkész és a Paraklétosz Közösség 2019 szeptemberétől minden hónap 22-én közös imádságot és Szent Liturgiát szervez, melyet ereklys áldással zárnak.

Forrás és fotó: Hajdúdorogi Főegyházmegye

Emléke legyen áldott!

Búcsú Lövey Félix bencés szerzetestől

Szokták mondani, hogy valaki addig él, amíg emlékeznek rá. Amíg beszélnek róla. Nem az örök életről van szó, hanem az emlékezésről. Minden közösségnek megvan a maga saját mondakincse: történetek, adomák, amelyek szájról szájra adunk, amelyeknek közösségformáló erejük van. Ez a mi történetünk... Ki így emlékezik, ki úgy, de a lényeg ugyanaz. Akiról beszélünk, hozzánk tartozott, és hozzánk tartozik ma is, holta után is.

Lövey Félix atyáról diákjai számtalan történetet tudnak. Én diákja nem voltam, de szerzetestársra igen. Ő már javában tanított, amikor mi még csak készültünk. Nyáron csodálkozva néztük a Pannónia motorkerékpárt, amin éppen berobogott Félix atya, sötétbarnára égve, két túra között. Mert a nyár sem a tétlenség ideje. Vízitúrák, gyalogtúrák, kerékpártúrák... Idős korában összeírta, hányszor tette meg a kis kört meg a nagy kört: Rába, Duna, Sió, Balaton, Zala... Sok száz kilométer.

Amolyan „teljesítményember” volt. Pannonhalmai gondnoksága idején naponta kétszer, de volt, hogy háromszor is megtette az utat kisbusszal Ravazd és Pannonhalma között, hogy a munkatársakat elhozza, majd hazavigye. Hányszor elmesélte, hogy Sztálin elvtárs tiszteletére érettségi előtt kirakták az iskolából, így magántanulóként fejezhet be a gimnáziumot, nem kellett utazni Pestújhegyről naponta oda-vissza... És így lett ideje arra, hogy szervezze otthoni plébániájának ministráncsoportot.

Külön történetek szólnak az 56-os forradalomról. A Mikszáth téren, a piaristák épületében, ahol a bencés tanárjelöltek is laktak, éppen névnapjának előestéjén, miközben az otthonról kapott krémet falatozták, hallgatták a puskaropogást,

a rádió épületének szomszédságában. Felszentelt papként bátran látogatta ő is a sebesülteket a kórházakban.

Voltunk együtt, egy tanári karban. Ő mint tanár, én mint igazgató. Tanárságát úgy élte meg, mint a diákjai pótapja. Ezért is hívták Tatának, majd Faternak. Ismerte a rábízottak gondjait. Velük volt, értük volt. Ismerte a családjukat. És később sok száz levelet vitt karácsony előtt a postára, nemcsak üdvözletekkel, hanem atyai buzdításokkal.

Hogy a diákoknak élt-e vagy az imádságnak, nem lehet szétválasztani. Latinul végeztük akkor még a zsolozsmát. Ő a saját zsolotároskönyvét szétszedte, és a latin szöveg mellé belefűzte a magyar fordítást. Hogy értse is, amit hangosan, közösen imádkoztunk. Életemben nem láttam olyan Békés-Dalos-Szentírást, mint az övé volt. Ronggyá olvasta, szó szerint.

Mindene volt a szentmise. Amikor Tihanyba került, szívvel-lelekkel szolgálta a híveket. Aszófő is hozzánk tartozott már. Adventben mindennap volt ott is hajnali szentmise. Leesett a hó, akkora, hogy autóval mozdulni sem lehetett. Ő hajnalok hajnalán gyalog, szerzetesi ruhában elindult Aszófőre a térdig érő hóban, hogy ne maradjon el a szentmise. A nagy hóban az aszófőiek közül senki nem merészkedett ki otthonról. Félix atya azonban egymagában elvégezte a hajnali szentmisét...

Segített, ahol tudott. Vissza is éltek sokan a jószívűségével. Voltak, akik tudták, Félix atyát kell keresni. Ő pedig meg gondolat nélkül adott. Csak annyit jegyez meg: inkább csapjanak be, mintsem az igazi szegényekben bennünket meglátogató Krisztust visszatartásuk. Magára nem költött egy fillért sem. De szívesen megitta a „Félix-kávét”: végy

egy bögrét, tégy bele három púpozott evőkanál cukrot, tölts rá annyi kávét, hogy a cukrot éppen ellepje. Majd töltsd föl tejszínnel, amilyen púposra csak lehet... És mindig volt gondja arra, hogy a munkatársak időben megkapják a járandóságukat.

Nehezen viselte az öregkort. Többször mondta, az Úr példát adott mindenre, csak éppen arra nem, hogyan kell megőregedni. Nem tudott már hetente kétszer háromszor métert úszni. Pedig mennyire szerette! De tudott mindig imádkozni, szünet nélkül, éjjel és nappal. Együtt a közösséggel. És egyedül, négy szemközt az Úrral. Egyik diákja, miután halálhírért vette, a következőket írta: „Elhunyt Félix atya, osztályfőnököm, prefektusom, akinek nagyon-nagyon sokat köszönhetek. Pannonhalma csodálatos diákjevei után is kísérté életünket ez a fantasztikus tanár és szerzetes. Isten veled, Félix atya, akit mi, a tanítványai Tatának hívtunk, hiszen olyan közel állt hozzánk, mint a szüleink.”

Magam, aki életének több évtizedét közvetlen közelről láttam, csak ennyit fűzök hozzá: sok mindent szeretett volna megérteni, azt is, ami emberi ésszel föl nem fogható. Hiszem, hogy most már belátja, amit életében nem tudott felfogni. Nyugodjék békében! Emléke legyen áldott!

Korzenszky Richárd OSB

Assisi Szent Ferenc Betegápoló Nővérei

Elöljárót választottak

A baranyai Kozármislenyben és az erdélyi Árkoson jelen lévő Assisi Szent Ferenc Betegápoló Nővérei közössége három évenként tart káptalant. Idén június 24. és 27. között Kozármislenyben került sor az eseményre. A Felföldi László pécsi megyéspüspök által kinevezett Dobszay Benedek OFM volt a közösség vizitátora és a káptalan moderátora.

Az első káptalani napot az imádságnak, a lelki töltekezésnek és ezek megosztásának szentelték. A káptalan a Szentlélek vezetésében újráválasztotta általános előljárójának Borbáth Éva Krisztina nővért, aki elvállalta a feladatot. A sikeres választókáptalan ünnepélyesen zárult a Szentháromságról nevezett kolostorkápolnában a Te Deum közös éneklésével, majd a ferences testvér áldásával. A munkakáptalanon, amelyet a békés együtt-lét és a lendülettel, örömteli munka jellemzett, a nővérek életét érintő számos javaslatot dolgoztak fel.

Forrás és fotó: Assisi Szent Ferenc Betegápoló Nővérei/ szerzetesek.hu

Rózsaszirmok a vércseppek helyén

A Legszentebb Vérre emlékeztek a szentföldi ferencesek

Július 1-jén a Szentföldi Ferences Kusz-tódia szerzetesei a Legszentebb Vér ünnepéről emlékeztek meg a jeruzsálemi Olajfák hegyének lábánál, a Getszemáni-kert mellett emelt Nemzetek templomában.

Vércseppekhez hasonlatos vörös rózsaszirmok hullottak a Getszemáni-kert sziklájára, ahol Krisztus vérré verejtékezett (vö. Lk 22,39-44), miközben a *Vexilla Regis* himnuszt énekeltek a Megváltó Szent Keresztjének tiszteletére. Ezzel kezdődött a szentmise és az Úr Jézus Krisztus Legszentebb Vérének ünnepe a jeruzsálemi Nemzetek templomában (Agónia-bazilika).

A szentmise főcelebránsa Francesco Patton OFM szentföldi kusztos volt, koncelebrált Ibrahim Faltas OFM vikárius, Alojzy Warot generális vizitor, Carlos Malfa, Chascomús (Argentína) emeritus püspöke, Silvio de la Fuente, a spanyol-portugál diszkretórium vezetője, valamint mintegy húsz paptestvér. Jézus Vérének régire visszamenő tisztelete IX. Piusz pápának köszönhetően nyert liturgikus formát, aki 1849-ben július elsejét jelölte ki az ünnep napjának.

VI. Pál pápa az 1969-es liturgikus reform után összekapcsolta az ünnepet az Úrnapjával. Jeruzsálem az egyetlen hely, ahol még mindig külön napon emlékeznek meg a Legszentebb Vér tiszteletéről, mert az Agónia-bazilika, ismertebb nevén Nemzetek temploma az Olajfák hegyének lábánál fizikailag is őrzi Jézus vérré verejtékezésének emlékét. Francesco Patton homíliájában hangsúlyozta Krisztus Vérének jelentőségét, ami megpecsételte Isten új és örök szövetségét népével.

„Lehetetlen ugyanis, hogy bikák és bakok vére bűnöket töröljön el. Ezért mondta, amikor a világba jött: »Aldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nekem; az égő- és engesztelő áldozatok nem tetszettek neked. Akkor azt mondtam: Íme, eljövök – a könyvtetekersben meg van írva rólam –, hogy megtegyem, Isten, a te akarodat!«” (Zsid 10,4-7) „Nem állatok

vére van rajtunk, hanem Krisztus vérét, vagyis életét kaptuk.” A kusztos kiemelte Krisztus Vére megváltó hatalmát is, amely meggyógyít bűneinkből: „Krisztus Vére az Ő élete, amelyet szeretetből és végtelen szeretettel odaadott, ezért tudja meggyógyítani életünket, amikor magunkhoz vesszük.”

A Getszemáni-kert az olajhoz is kötődik, a neve maga „olajprést” jelent. Az Apostolok grottójaként ismert hely, ahova Jézus is visszavonult, volt az olajsajtolás helyszíne. A szentföldi ferencesek életben is tartják ezt a tradíciót: a szentmise végéztével a kusztos megáldotta a kis csomagokat, amelyekben a Getszemániban sajtolt olajba áztatott gyapjú van, amit a jelenlévők kaptak ajándékba.

Forrás és fotó: Custodia Terrae Sanctae
Fordította: Verestői Nárcisz

A pápa megáldotta a Somorján épülő kápolna márványkeresztjét

Ferenc pápa a június 19-i általános kihallgatáson megáldotta azt a márványkeresztet, amely Somorja (Šamorín, Szlovákia) legújabb kápolnáját fogja díszíteni.

Az út menti kápolna megálmódója és adományozója a város szülötte, Durdík Rudolf helyi közigazgató, diplomata, San Marino tiszteletbeli konzulja, aki személyesen vitte az egyházfő elé a kápolna keresztjét, és számolt be a Szentatyának a készülő kápolnáról, melynek befejezésére és ünnepélyes megáldására a közeljövőben kerül majd sor.

Durdík Rudolf korábban is hírt adott Szűz Mária városáról, a csallóközi Somorjáról a pápának, amikor megkérte, hogy áldja meg szülővárosa címerét is, melyben Szűz Mária látható az ölében ülő kis Jézussal. Ez az értékes megáldott címer azóta a somorjai városházán a mindenkorai polgármester irodáját díszíti.

A közigazgató azért tartotta fontosnak új kápolna emelését, mert szeretné a köztudatban mind jobban elmélyíteni azt, hogy a mai kor emberének is szüksége van Szűz Mária és Szent Fia oltalmára.

Az új kápolna saját családjának és egész városának halálját is ki akarja fejezni, többek közt a világjárvány elmúlásáért, a nehéz időszak átvészeléséért. A jelen és a múlt mellett azonban a jövőre nézve is üzenetet hordoz ez a kápolna, mégpedig azt, hogy az emberek imádkozzanak a város jövőjéért, a lakók jövőbeli jólétéért, a felnövekvő új generációért is, a folytatást is Szűz Mária és rajta keresztül Jézus Krisztus kezébe helyezve.

„Hol már ember nem segíthet, a te erőd nem törik meg” – foháskodjuk gyakran, a Szűzanyát kérve. Somorja város új út menti kis kápolnája is azt szeretné a mindennapokban rohanó embereknek közvetíteni, hogy egész életük útja

során mindig merjenek gyermeki bizalommal az Égi Édesanyához fordulni, aki Szent Fia elé viszi kéréseiket.

A Ferenc pápa által Rómában megáldott márványkereszt a város ragaszkodását is kifejezi az Egyházhoz, Jézus Krisztushoz, a hithez, a vallásosságához. Felhívás arra, hogy ez a hűség ragaszkodás segítse Somorját abban, hogy olyan város maradjon, amelynek lakóiban, családjában, közösségeiben a Szűzanya örömeit leli. Olyan város maradjon, ahol mindig

több lesz a templomba járók száma azokénál, akik a gombamódra szaporodó játékbarnokban időznek.

Az új kápolna adományozója, Durdík Rudolf és családja, valamint a tervező, Kulcsár Magdolna, illetve a kápolna építésén dolgozók számára, csakúgy, mint az egész városnak nagy megtiszteltetés, hogy Ferenc pápa is tud erről a kezdeményezésről, áldását adta rá, és imádkozik a városért.

A tervek szerint az új kápolnát a város római katolikus plébániatemplomának búcsúja, Nagyboldogasszony ünnepe táján áldják meg.

Forrás:

Pozsonyi Magyar Katolikus Közösség
Fotó: a Durdík család archívuma

Magyar EU-elnökség

Európáért mutattak be szentmisét Brüsszelben

Szentmisét mutattak be Európáért július 1-jén, hétfőn Brüsszelben abból az alkalomból, hogy Magyarország átvette az Európai Unió soros elnökségét. A liturgia helyszíne a belvárosi Szent Mihály és Szent Gudula-székesegyház volt.

A szentmisét Luc Terlinden mechelen-brüsszeli érsek, Belgium prímása; Noël Treanor ír érsek, az Európai Unió apostoli nunciusa; Manuel Barrios Prieto, az Európai Unió Püspöki Konferenciái Bizottságának (COMECE) főtitkára és Benoît Lobet, az eseménynek ott-hont adó székesegyház plébánosa, valamint Mohos Gábor, a külföldön élő magyar katolikusok lelkipásztori ellátásával megbízott püspök celebrálta magyar, angol, francia és holland nyelven. Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök angol nyelvű szentbeszédében hangsúlyozta: az európaiak keresztény hitet vettek fel, és olyan eszméket követtek, amelyek ma is hatással vannak az emberekre Európában és más kontinenseken egyaránt.

A püspök Szent Benedek, Assisi Szent Ferenc és Lisieux-i Szent Teréz közbenjárását kérte annak érdekében, hogy Európa ne veszítse el azt az örökséget, amelyet a korábbi nemzedékek e hit által öröklül hagytak. Reményét fejezte ki, hogy „a hívők alkotó közösségei a Szentlélek ajándékait szem előtt tartva, szeretetben élve megújíthatják az egész európai társadalmat”.

Mohos Gábor hangsúlyozta, a hívőknek imádkozniuk kell a béke ajándékáért, „amely

Jézus Krisztus megváltó szeretete által újra elérhető számukra. A béke elvesztése mindekelőtt a szeretet hiányából fakad, (...) és az Istennel való megbékélés alapja az a felismerés, hogy bűnösök vagyunk” – fogalmazott a szónok. Kiemelte: a szeretet Isten első számú parancsolata, és ez „a jövő és az élet beteljesedésének útja”. Ezért imádkozunk, hogy Európa megőrizze ezeket a létfontosságú gyökereket, amelyek nélkül kulturálisan nem lenne önazo-

nos” – hangsúlyozta. Rámutatott: „a párbeszéd, egymás meghallgatása, egymás méltóságának és látásmódjának tiszteletben tartása az, ami utat kell hogy mutasson Európának és a kontinensen élő embereknek, hogy betöltsék hivatásukat a történelemben”.

A szentmisén az egyetemes könyörgések Európáért és Magyarorszáért szóltak. A misét állófogadás követte a brüsszeli Liszt Intézetben, Sulyok Tamás köztársasági elnök részvételével.

Forrás és fotó: MTI

Hallássérültek európai találkozója

Immár ötödik alkalommal szervezte meg találkozóját az európai katolikus siketek szervezete (Deaf Catholics of Europe, DCE), ezúttal június 20. és 24. között a Pozsony melletti Máriavölgyben (Mariánka). Magyarországról hároman vettek részt: Fábrián István, Mikesy György és Nagy Sándor.

A találkozón 14 európai ország több mint negyven képviselője vett részt: siket, nagyothalló és halló papok, diakónusok, világi segítők és jelnyelvi tolmácsok. Olyan témákat vitattak meg, mint például a siketek tapasztalatai és lelkipásztori tevékenységei a különböző országokban, az evangelizáció módszerei, a világi siket testvérek szolgálata a plébániákon, a siketek és az online evangelizáció lehetőségei. Ellátogattak a Körmöcbánya (Kremnica) közelében lévő Szent Filippo Smaldone Házba is a szlovák siket testvérek-

hez. A pozsonyi Szent Márton-dómban Milan Lach SJ, a Szlovák Görögkatolikus Egyház Pozsonyi Eparchiájának segédpüspöke mutatott be szentmisét a találkozó végén. A soron következő találkozót 2026-ban Spanyolországban rendezik meg, ám előtte a 2025-ös jubileumi szentévből a Szentatya várja a siket zárándokokat is Rómába. Idén szeptember végén pedig az európai siket katolikusok második zárándoklata indul Fatimába.

Forrás és fotó: Katolikus Hallássérült Pasztoráció

A VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA FELHÍVÁSA A 2025-ÖS SZENTÉV RÓMAI ZARÁNDOKLATAIVAL KAPCSOLATBAN

Kérjük azokat a plébániai közösségeket, baráti társaságokat és zárt csoportokat, akik jövőre római zárándoklatot terveznek, hogy mielőbb, de legkésőbb augusztus végéig keressék meg irodánkat elképzeléseikkel.

A 2025-ös szentévből több, mint 30 millió zárándokot várnak az Örök Városba, és annak érdekében, hogy megfelelő minőségű szálláshelyet tudjunk foglalni, fontos időben elkezdni a szervezést. Emellett természetesen szívesen segítünk a más zárándok- és kegyhelyekre tervezett utazások lebonyolításában is.

Csoportok esetében kérjük, hogy közvetlenül Budai András kollégánkat keressék a +36 20 565 3498-as telefonszámon, vagy a budaiandras@viasacra.hu e-mail címen.

Legyünk „a remény zárándokai”, és menjünk együtt útra a békénkért a 2025-ös szentévből is!

+36 20 500 5050

www.viasacra.hu

www.szentev2025.hu

Hálaadás a gyermekekért

Újabb tizenhat ezüstszívet áldottak meg a vértessomlói Mária-kegyhelyen

Sarlós Boldogasszony ünnepe alkalmából, június 30-án ismét összegyűltek a Vértessomlói Mária-kegyhelyen. Spányi Antal püspök megáldotta az ezüst hálászíveket, amelyekre a kegyhelyen kapott áldást követően született gyermekek nevét vésték. Idén 16 szív került a mintegy száz meglévő mellé.

A püspök arról is beszélt, a mi életünkben is sokszor kell arról dönteni, hogy milyen utat akarunk bejárni. Nem mindig könnyű Isten útját választani, hisz más utak egyszerűbbnek látszanak. Ádám és Éva előtt is

vezet. A hívó ember ezt megérti és elfogadja, az élet dolgait megpróbálja Istenhez kötni, aki törvényt, parancsot, útmutatást ad ahhoz, hogyan élje az ember az életét gyermekkorától egészen az időskorig. Amikor egy

„A hála az élet része, ne legyünk hálátlanok! A keresztény embernek hálaadásával is tanúskodnia kell hitéről, ez aktuális és napi feladatunk a világban. Ma sokan azt gondolják, maguk döntenek el mindent az emberi természetéről, a világ rendjéről, az emberi élet céljáról, hogy az ember az ura az életnek, nem pedig Isten. Mi ezért legyünk következetes tanúi hitünk igazságainak, és mint Mária országa, Szent István népe őrizzük meg keresztény hagyományainkat, mert a múlt az életet jelenti. Ha nincs gyökér, ami a múlt tiszteletébe kapaszkodik, akkor egy egész nemzet is el tud pusztulni.”

A megyéspüspök azt is hangsúlyozta, mennyire fontos békességben élni. „Aki a háború mellett döntenek, és elképzelhetetlen anyagiakat áldoznak az emberi élet elpusztítására, árvak tömegeit hagyva hátra, elpusztult városokat,

A Boldogságos Szűz Mária példája erre tanít minket: legyünk a keresztény igazság hirdetői, tanúságtevő hitvallók a világban” – zárta szentbeszédét Spányi Antal.

Az ünnepi szentmise végén a főpásztor hagyományosan a családokért imádkozott, azokért, akik gyermekáldásra várnak, vagy a megfogant gyermek születésére készülnek, majd a gyermekét hordozó Szűz Mária közbenjárását kérve a jelenlévőkre, megáldotta az ezüstszíveket. Ugri Tamás pasztorális helynök az oltárhoz szólította azokat, akik hálászíveket készítették idén. A kegyhelyen kapott áldásért meghatódva mondtak köszönetet a párok a püspöknek, akitől emléklapot is átvehettek.

A főpásztor egyenként megáldotta azokat a házaspárokat is, akik a gyermekáldás reményében látogattak el az ünnepre, vagy érkező gyermekük számára kérték az égiek segítségét. A szentmise végén Herbert Ferencné, Szeifert Györgyné, Batin Zoltánné és Batin Zoltán pápai áldásban részesültek, amelyet szintén a megyéspüspök

ott volt a döntés lehetősége, hogy követik-e Isten kérését, de nem ezt tették. E döntésük következménye az áteredő bűn, és annak minden káros és rossz hatása. „Isten nekünk is utat mutat, amin járnunk kell, de mindenkinek magának kell eldöntenie, hogy elfogadja-e azt az Úrtól. Lehet, hogy keskeny az ösvény, de az életre

család úgy dönt, hogy a gyermek testi életüket igazán széppé, teljessé, és imádságában ezt Isten elé tárja, Ő meghallgatja a kérést. Tanújele ennek a sok hálászív, amelyet a szülők kérésére készítettünk.” A főpásztor arról is beszélt, hogy ha Isten meghallgatja kéréseinket, azt mindig hálaadásnak kell követnie.

mérgezett földeket, megkeseredett túlélőket, azok nem az Isten útját járják. A keresztény embernek világos tanúságot kell tennie az igazság mellett, aminek súlya van, és amit figyelembe kell venni. Isten szeret minket, és ránk bízta az életet. Ő ad hozzá erőt, hogy képesek legyünk a jót választani, és abban megmaradni.

adott át. A templomfelújítás miatt az ünnepség alatt nem vonultak ki a rendezvénysátorból és a hálászíveket is majd egy későbbi időpontban helyezik el a kegytemplom falán.

Forrás:

Székesfehérvári Egyházmegye
Fotó: Lakata Pál

Net-coachok segítik a fiatalokat és a szülőket

Ősztől újabb képzés indul az Apor Vilmos-főiskolán

Sikeres záróvizsgát tettek június 15-én a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (NMHH) és az Apor Vilmos Katolikus Főiskola közös kezdeményezésével indult „Újmédia pedagógia” ösztöndíjas felnőttképzési program hallgatói – közölte az NMHH június 16-án az MTI-vel.

Ez az egyetlen felnőttképzés Magyarországon, amely a köznevelésben dolgozó tanároknak tanácsadói tudást ad a fiatalok és a családok digitális média-értésének és online egészségének támogatása érdekében – emelte ki a rektor. A hallgatók nevében Biróné Szabó Brigitta köszönetét fejezte ki a képzés minden szervezőjének, lebonyolítójának és oktatóknak. A kurzus tapasztalatainak kiértékelése és összegzése után, október végén indul a második évfolyam; a programra szeptembertől lehet majd jelentkezni az Apor Vilmos Katolikus Főiskola honlapján.

Forrás: MTI

Fotó: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság

Hulladékból robot?

Versenyt nyert az edelényi lányok projektje

Edelényi lányok alkották a legjobb robotot a Széchenyi István Egyetem által meghirdetett projektversenyen. Nyereményüket június 14-én vehették át.

A győri székhelyű Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János Kara Tehetséges STEM lányok a Széchenyi-egyetemen (SZE GIRLS) elnevezéssel projektet indított azzal a céllal, hogy nőjön az érdeklődés a lányok körében a műszaki, a természettudományos és az informatikai területek iránt. (A STEM mozaikszót az angol természettudomány, mérnöki tudomány, technológia és matematika szavak kezdőbetűjéből alkották meg.)

Kizárólag lányok számára hirdették meg az országos versenyt, amelynek keretében a jelentkezőknek projektfeladatot kellett megoldaniuk és dokumentálniuk, az ötletelési, tervezési fázistól kezdve egészen a megvalósításig. A pályázó csapatok előre elkészített rövid filmekkel mutatták be alkotásaikat.

Az edelényi Szent Miklós Görögkatolikus Általános Iskola tanulói első helyezést értek el a „Hulladékból robot” komplex projektversenyen.

A STEMBerek csapat tagjai: Gólya Réka Róza, Fazekas Dorina, Zsemkó Anna, felkészítőjük Mózes-Jóna Nikolett. Pályamunkájuk videója megtekinthető a Miskolci Egyházmegye honlapján.

Forrás és fotó: Miskolci Egyházmegye

A mustármag mindenhol fává terebélyesedett

Interjú az aranymisés Nagy Károllyal

(Folytatás az 1. oldalról)

Én szívesen jártam volna az iskolába, de tartottam attól, hogy mit szólnak hozzá a szüleim, mert házépítésben voltunk éppen, pénz nélkül, a kollégiumot pedig fizetni kellett. Édesapám erre azt válaszolta: legfeljebb húsz évvel később lesz kész a ház, nem áll a jövőm útjába. Mivel nagy focistának számítottam, rám küldték a falu legjobb játékosát, hogy győzzön meg, maradjak. Végül mégis Kecskemétre kerültem, a Piarista Gimnáziumba. Második este a kollégiumban valami papi hivatással kapcsolatos megbeszélésre az igazgatóhoz kellett mennie annak, akinek a nevét olvasták. Nagy Károly – hangzott el kétszer is. Gondoltam, biztos van más is, akit így hívnak, hiszen én – mondtam is – nem akarok pap lenni. Végül nem agítottak, de hogy a nevemen szólítottak, megérintett.

– Aztán mégis jelentkezett a szemináriumba...

– Harmadikos gimnazista voltam, amikor újra felmerült bennem, hogy pap is lehetnék. Amikor negyediként döntenem kellett félévkor a továbbtanulásról, utolsóként adtam le a jelentkezési lapot, mert tanárnak is szívesen mentem volna. Végül azt írtam rá: hittudományi főiskola. Sokszor átéltem, hogy „nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket”, hiszen kiválasztott az Isten, és úgy irányította az életemet, hogy most itt vagyok.

– Hogyan teltek a kispapévei?

– Felvettek az egri szemináriumba. Szeptemberben huszonegyen kezdtük meg a tanulmányainkat. Októberben aztán a névsor közepéről öten behívót kaptunk, pedig a kispapokat korábban nem volt szokás elvinni katonának. Nagyatádra kerültem. „Kegyhely” volt – piszok egy hely. Tizen kispapok az úgynevezett sportszázadba kerülünk, ahol többek között börtönviseltekkel voltunk együtt. Állandó volt a trágár beszéd, és sokszor hallottuk: Csuhasok, sora-kozó! Hajtottak minket éjjel-nappal. Fél évig ki sem léphettem a laktanyából, pedig a többieket kiengedték. Ha valaki betért a templomba kimenője alatt, azt fogdába zárták.

– Hogyan tudta megőrizni a hitét?

– Előtte kaptunk két hónap kóstólót a szemináriumból, és egymásban is tartottuk a lelket. Semmiféle vallásos irat nem lehetett nálunk, egy pap barátom lapokat küldött be nekem a *Szentírásból*, levélben. Ezeket köröm nagyságúra összegyűrtém, és az őrségben olvastam, mert olyankor egyedül voltam. A katonaság alatt megedződtem. Megtanultam engedelmeskedni, hiszen abszurd és értelmetlen parancsokat osztogattak, teljes megaláztatásban volt részünk. Amikor leszereltünk, ötből négyen visszamentünk a szemináriumba. Jött egy levél, rendőrtoborzó volt a leszerelt katonáknak. Köszöntük a meghívást, maradtunk. Annyi csábítás, kísértés, útkeresztelkedés volt az életemben! Mégis ebbe az irányba jöttem, Isten irányított. A szemináriumban aztán idővel egyedül maradtam a katonaviseltek közül. Csukott szemmel kinyitottam a *Bibliát*. Ge-deon történetét olvastam, ami arról szól, hogy Isten megrostálta a népet. Egyértelmű volt számomra, hogy nekem maradnom kell.

– Amikor felszentelték, Izsákra került, Kecskeméttől harminc kilométerre.

– Marosi Izidor volt akkor ott a plébános, aki később váci püspök lett. A hetvenes évek vallásüldözésében egy oázis volt az a település: működött az iskolai hittan, holott az igazgató ateista volt, a férje meg a párttitkár. Fegyelmet tudtam tartani a gyerekek között, de mindennap játszottam, fociztam velük. Jó csalinak bizonyult, hogy izgalmas történetet olvastam nekik az óra utolsó öt percében, majd kifúrta az oldalukat a kíváncsiság, hogyan fog befejeződni. Majd holnap elmondom... Így egyre több hittanosom lett.

– Miért helyezték innen Kecskemétre?

– Amikor már három éve Izsákon szolgáltam, a kecskeméti nagytemplomban meghalt a plébános. Ötven-ezer ember tartozott oda, Közép-Európa legnagyobb plébániája volt. A püspök nem akarta, hogy békepapokat kerüljenek, ezért rábeszélte Izidor atyát, hogy vállalja az ottani szolgálatot, s ő Krisztus testének építése végett igent mondott. Kecskeméten addig nem is volt hitoktatás, csupán két hónapos szentségi felkészítés, ezért oda akart vinni káplánnak, hogy beindítsuk a hitoktatást. Két évébe telt, mire odakerülhettem, mert nem jártam békegyűlésre. A kecskeméti Nagytemplomban aztán az egyik káplántársammal belekezdünk a kétéves szentségi felkészítésbe, pecsételtünk a gyerekek kisökönyvébe vasárnap és a hittanórán.

– Hogyan emlékszik vissza a Nagytemplomban töltött évekre?

– Tizenegy évig voltam ott, s ez alatt ezer hittanossal foglalkoztunk. Kijártam tanyákra is. Az egyik csoportomban nyolcvan nyolcadikos volt együtt, többen nem férték be a terembe. A szülők havonta jöttek „szülői értekezletre”. Észre sem vették, hogy felnőttitanra járnak, és sokan a gyerekeik elsőáldozása után is maradtak. Ötszáz temetés, ötszáz keresztfő és ugyanennyi esküvő volt egy évben, előfordult, hogy szombaton kilenc házasságkötés követte egymást. A házasulandóknak is jelenléti ívet kellett vezetniük a vasárnapi szentmise-látogatásról. Sokan közülük nem voltak vallásosak, nem is szívesen jöttek, mégis belőlük született meg az első házaskör. Vasárnap óránként miséztünk, reggel nyolckor kezdődött a családok miséje. Tele volt a nagytemplom a nyolcvanas években. Városföldön új templomot is építettünk.

– Hogyan került azután a Havanna-lakótelepre?

– Marosi Izidor atya mondta, hogy készüljek, mert plébánosnak akar küldeni Bánk József püspök. Egy hét után aztán azzal állt elő: Nem neked kell költöznöd, hanem nekem. Akkor

neveztek ki ugyanis váci püspöknek. Én Kecskeméten plébániai kormányzó lettem, Marosi Izidor pedig püspökként megmaradt plébánosnak, nehogy békepapot nevezzenek ki a helyére. Egy szép napon aztán két helyet is felkínált, hogy válasszak. Én azt mondtam, ahova a püspök küld, oda megyek. Mindig ez volt az elvem. Így nevezett ki plébánosnak a húszezres Havanna-lakótelepre, tízemeletes házak közé. Az ottani plébános már nyolcvan felé járt, ötven éve ott szolgált. Nem szabott feltételeket a szentségek kiszolgáltatásához, én viszont szigorú feltételrendszert képviseltem ott is. Éppen akkor készült el a plébániaépület, de teljesen üres volt, matracon aludtam.

Az évek során hét rózsafüzércsoport született, férfiakból és fiatalokból is, családcsoportok, baba-mama csoportok alakultak. Összesen tizenhét évig szolgáltam a Havannán.

– Hogyan lehetett evangelizálni a lakótelepen?

– Szentségimádás és homokozó. Mivel az odaérkezésemkor fejeződött be az építkezés, maradt egy kupac homok a plébánia udvarán. Egy kétgyerekes anyuka kérdezte, bejöhetnek-e játszani a kicsikkel, mert ide nem piszkítanak a kutyák. Százával néztek ablakok az udvarra, így aztán más anyukák is bekéredztek. Csináltunk egy homokozót, csúszdát, s mindennap megtelt az udvar. Ha jött valaki keresztfeltemni a gyereket, mondtam neki, hogy először üljön be a homokozóba. Csodálkozott, ne vicceljek már. De a felkészülés ott kezdődik, a közösséggel. Persze beszélgettem vele, adtam neki hittankönyvet is. Amikor eljött az ősz, az anyukák bejöttek a plébániára, később érkezett egy óvónő, aki szívesen foglalkozott a gyerekeikkel. Így indult a Szent László Katolikus Családóvoda története. Nem vallásos szülők is jöttek a gyerekeikkel. Kérdeztük, miért ide hozzák őket; volt, válaszul egy szívet rajzolt.

Nem kényszerítettem senkit, hogy templomba járjon, mégis bekíváncsoltak. Óriási apostolkodási lehetőség volt a lakótelepen! Sok megtérésre, házasságrendezésre, felnőttkeresztezésre, elsőáldozásra, bérmlásra emlékszem. Ezt választottam arany-miséis mottómnak: „Az Úr pedig naponta vezetett hozzájuk olyanokat, akik hagyták magukat megmenteni.” Ötven éve egyfolytában ezt tapasztalom. Sosem látott emberek jöttek és jönnek, Isten idevezeti őket.

– A Katolikus Karitás országos igazgatójaként is szolgált...

– A kilencvenes években esperes lettem. Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye zsinata után hármunkat, Erdő Pétert, Blanckenstein Miklóst és engem püspöki helynöknek neveztek ki, hogy a zsinat határozatait életre váltsuk. A püspöki konferencia titkárságáról telefonált Veres András, hogy várják az igenemet, a Katolikus Karitás országos igazgatójának szeretnének kinevezni. Mondtam, hogy nem tudom vállalni, de aztán mégis kialkudtunk egy évet. Hét éven át maradtam végül igazgató. Dolgos életem volt, és négy táskám aszerint, hogy hova kell mennem aznap: az érsekségre, a karitászba, esperesi vagy plébánosi szolgálatba. Ekkor voltak a nagy árvizek Kárpát-alján, Erdélyben, a cunami Sri Lankán, ahol kétszázeezen meghaltak, rengeteg volt az árva, házak tűntek el a föld színéről. Kétszer is jártam

élők járnak. A covid-járvány alatt az egyik férfi kitalálta, hogy minden este fél kilenckor Zoomon közösen mondjunk rózsafüzért a betegekért. Egy papot visszaimádkoztunk az életbe. Azóta is imádkozunk minden este, különböző szándékokra. Minden hónapban megyek túrázni, biciklizni a kedves hívekkel, és vannak közös lelkigyakorlataink is. „Egy templom, egy család” – ez a jelmondatunk, nullától százéves korig bárki csatlakozhat hozzánk.

– Miből merített erőt és kitartást a szolgálathoz?

– Nagy ajándék, hogy negyedéves kispap koromban hallottam a fokoláre lelkiségről, mivel meghívták a szemináriumba Tomka Ferenc atyát, aki Rómában tanult. Nagyon megtetszett, ahogy a közösség együtt éli az evangéliumot. A kispapokkal egyszer szerettük volna egy héten keresztül együtt olvasni *Szentírást*, a rektor végül nagy nehezen beleegyezett. Néhányunkban fellobbant a közösség iránti vágy, együtt kirándultunk vagy mentünk a szegényekhez. Tomka atya „zuglelkigyakorlatokat” tartott nekünk. A lelkiség alapja az életige: elkezdjük élni, amit olvastunk a *Bibliában*, és megosztottuk egymással, ki hogyan teszi ezt a mindennapjaiban. Az évfolyamból hárman összebe-széltünk, hogy kérjük, helyezzenek minket közel egymáshoz. Kétszáz kilométerre, százhusz kilométerre dobtak szét bennünket. Csütörtökön szabadnapot kértünk a plébánosainktól, és utaztunk éjjel-nappal, csak hogy találkozhassunk. Ötven éve csütörtök a közös napunk.

Ma már két ága van a papi Fokolárnak, harminc fölötti létszámmal. Tizenvalahányan éljük az anyagi és a lelki javak közösségét. Hétfő este Zoomon beszélgetünk, minden csütörtökön este találkozunk, lelkinapunk van, kirándulunk, és minden nyáron tíz napot együtt nyaralunk. Ez az erőforrásunk. Idővel nyitottunk a többi paptestvér felé is, mert sok a magányos pap. Vasárnap esténként találkozókat szervezünk, rövid munkavacsora után közös esti dicséretet mondunk, majd megosztjuk egymással, hogy vagyunk. Kieresztjük a szelepeket, és feltankolva kezdjük az új hetet. Péntek reggel ketten-hárman összejövünk, elővesszük a vasárnapi evangéliumot, és mindenki elmondja, kinek milyen üzenet érkezett. Nem prédikációt „gyártunk”, de az is kikerekedhet ebből.

– Miért hálás most elsősorban, ha visszatekint az eltelt ötven évre?

– Azért, hogy mennyi embert vezetett ide az Isten! Minden szolgálati helyemen azt tapasztaltam meg, amit az evangéliumban olvasunk, hogy a mustármag fává terebélyesedik. Há-lát adok Istennek, hogy az eszköze lehetek, hogy kiválasztott és használt. Eszembe jut, hogy egyszer a katonaságtól hazaengedtek két napra. A kapuügyeletes mindig feltartotta a kimenő katonákat, így lekéstem a vonatot, fél nap elúszott. Másnap megtudtam, miért alakult így: akkor történt Magyarország legnagyobb vasúti szerencsétlensége, amelyben negyvenhárman életüket veszítették. Isten így akart megóvni. Úgy látta jó-nak, hogy maradjak, mert még terve van velem. Mindenben az ő szeretetét érzem.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

ADÁSVÉTEL

VADÁSZATI tárgyú régi könyveket vásárolok. T.: 06/20-341-9106

INGATLAN

ELADÓ BUDAPESTEN AZ I. KERÜLET-BEN, csendes utcában, de jó közlekedésnél, zöld, fás területre néző, magasföldszinti (első emeleti magasságban), 90 nm-es, háromszobás lakás, nagy étkező-konyhával, kádas-zuhanyzós fürdőszobával, külön WC-vel. Az új, zárt égésterű kombicirkóval

ellátott lakás étkező-konyhája a belső zöld udvarra néz. Érdeklődni lehet: 06/30-202-0832

GONDOZÁS

IDŐSGONDOZÁST, háziápolást vállalok eltartási szerződés keretében. T.: 06/30-799-9389

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén hánál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLOMÜVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 óraor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szent-ségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 óraor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 óraor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családkhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 óraor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 óraor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért Budapest és Egerben a következő napokon: augusztus 6., kedd, szeptember 6., péntek, október 5., szombat, november 6., szerda, december 6., péntek. A boldogáavatási szándéokra mondott szentmiséket 7 óraor élőben közvetíti a budapesti városmajori Jézus Szíve-templomból (Budapest, XII., Csaba utca 5.) a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából (Szent János Apostol és Evangélista-főszékesegyház, Eger, Pyrker tér 1.) a Szent István Rádió.

Csobánka-Szentkúton a régi hagyományokhoz híven folytatódna a nagy múltú elsőszombati szentmisék. Mindenkit szeretettel várna a festői szépségű Mária-kegyhelyen 2024. május 4-étől október hónapig minden elsőszombaton a szentkúti kápolnában 10.30 óraor kezdődő ünnepélyes engesztelő rózsafüzér-imádságra és a 11 óraor kezdődő szentmisére.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móríc Zsigmond út 141.): július 16-án 16 órától július 19-én 13 óráig a Mária Papi Mozgalom lelkigyakorlata híveknek is. Július 25-én 18 órától július 28-án 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Belső gyógyulás és szabadulás”. Augusztus 22-én 18 órától augusztus 25-én 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Megkülönböztetés, életvezetés”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

MÉCS Napok – Lelkigyakorlat lesz papoknak Budatétényben, a verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.) augusztus 5-8. között, hétfő estétől csütörtök délutánig. A MÉCS Napok lelkigyakorlatokat a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek. Szeretettel várják a papokat és a szerzeteseket a következő alkalomra, amelyet Bíró László püspök vezet. Jelentkezési határidő: július 20., szombat. További információ: <https://mecshonlap.hu/>

Hív az Úr? Érdekel az egyházmegyes pápás? Hivatástisztázó lelkigyakorlatot tartanak 17- 35 éves férfiaknak augusztus 22-25.

ZARÁNDOKLAT GÖRÖGORSZÁGBA

szent Pál apostol nyomában

szeptember 2-8. | 7 nap | 499.900 Ft/fő

NAGY ZARÁNDOKLAT

FATIMA - SANTIAGO - LOURDES - LA SALETTE

szeptember 8-17. | 10 nap | 569.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

szeptember 11-15. | 5 nap | 129.900 Ft/fő

MÁRIARADNAI BÚCSÚ

október 6-8. | 3 nap | 94.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

október 21-27. | 7 nap | 349.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA

október 23-27. | 5 nap | 134.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

november 4-10. | 7 nap | 289.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

november 6-11. | 6 nap | 414.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT ANDALÚZIÁBA

november 19-26. | 8 nap | 599.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050

www.viasacra.hu

KÁNTORKÉPZÉS

A Székesfehérvári Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam 2024 szeptemberétől első évfolyamot indít. Várunk minden olyan jelentkezőt, aki érdeklődik a szent liturgia és az egyházzene iránt, továbbá szívesen teljesítené kántori szolgálatot. Érdeklődés esetén a megadott címre eljuttatjuk a jelentkezés pontos feltételeit. A jelentkezési tájékoztató és a jelentkezési ív letölthető az egyházmegye honlapjáról. Postacím: Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam, 8000 Székesfehérvár, Városház tér 5. E-mail: wasztljanos@gmail.com

KOLLÉGIUM

A Boldogasszony Iskolanővérek által fenntartott szegedi Karolina Katolikus Egyetemi Szakkollégium felvételt hirdet a 2024/2025-ös tanévre! Kollégiumunk olyan egyetemista lányok jelentkezését várja, akik szeretnének egy családi közösség tagjai lenni, fontos számukra hitük gyakorlása és megélése, és szívesen részt vennének közösségi és lelki programokon is. Jelentkezési határidő: július 31. A szóbeli elbeszélgetés időpontja: 2024. augusztus 3., 10 óra. Bővebb információ: <http://karolinaszakkoli.weebly.com/>

A Brenner János Hittudományi Főiskola két kollégiuma (a Brenner János Hittudományi Főiskola Kollégium – Győr, Káptalándomb 7. és a Szent László Kollégium – Győr, Egyetem tér 1.) felvételt hirdet a 2024/2025-ös tanév őszi félévére. Kollégiumaink célja, hogy a keresztény fiatalokat kollégiumi elhelyezéssel segítsük az egyetemi tanulmányaik alatt. A főiskola vezetése alatt álló két kollégiumba hívó vagy hitre nyitott fiatalokat várunk, akik szívesen lennének egy szellemi-lelki értelemben is igényes közösség tagjai. Kérdések esetén szívesen állunk rendelkezésre a 06/96-313-055-ös telefonszámon, valamint a szakkollégiumok@bjfh.hu internetes elérhetőségen. Jelentkezési határidő: 2024. július 15.

SZENTSÉGITMÁDÁS

Debrecenben, a Szent Anna-székesegyház keresztelekőpőlnájában (Debrecen, Szent Anna u. 15.) hétfőtől szombati, a reggeli szentmisék végétől az esti szentmisék kezdetéig egész napos szent-ségimádási lehetőség lesz 2024-ben is. „Jöjjetek hozzám mind, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, és én felidőtelek titeket!” (Mt 11,28). Szeretettel várják a közösségek, imacsopordok, családok, egy-nek jelentkezését erre a különleges lehetőségre, amelyre időpontot az

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket

szerkesztve közöljük.

Megértésüket köszönjük.

A szerkesztőség

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT, valamint

ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8912; E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

Ünnepi üzenetküldő

Köszöntse szeretteit az Új Ember hasábjain!

Üzenjen névnap, születésnap, házassági évforduló alkalmából, küldje meg gratulációját gyermek születéséhez, sikeres vizsgához vagy más örömteli pillanathoz!

Rövid üzenetében küldje el az ünnepelt nevét és a települését, ahol él, az aprohirdetes@ujember.hu címre.

Levelében, kérjük, adja meg a pontos nevet és címet, melyre kiállíthatjuk számlánkat.

Egy üzenet díja 3000 Ft, amit átutalással vagy csekken tud befizetni, a befizetés beérkezése után sorait legközelebbi lapszámunkban megjelentetjük.

Ünnepeljen velünk – várjuk jelentkezését!

egyházközség weboldalán <https://szentannaplebania.dnyem.hu/> lehet foglalni, illetve további információ a szentsegimadas.szentanna@gmail.com e-mail-címen kérhető.

PROGRAMAJÁNLÓ

A Pogány Madonna nyomában a Tihanyi Bencés Apátságban. 1981. május 28-án mutatták be a hazai mozikban a Pogány Madonna című kultikussá vált filmet, amelynek tihanyi apátságbeli forgatási helyszíneit Bujtor Balázs hegedűművész-koncertmester és barátai, valamint Barkó Ágoston tihanyi bencés atya vezetésével járhatják be az érdeklődők július 29-én, hétfőn három turnusban: 14, 16 és 18 órai indulással. Meglepetések: rendőrségi LADA, makettek a filmből, étel- és italköstölő a Bujtor-filmek gasztronómiájából. A program időtartama 100 perc. Gyülekező: a kezdési időpont előtt 10 perccel a templom melletti látogatóközpontban.

A THESAURUS című program keretében betekintés nyílik a Tihanyi Bencés Apátság könyvtárába és gyűjteményébe augusztus 16-án és 23-án, pénteken 16 és 17.30 óra között. A séta keretében – a hagyományos tihanyi apátsági látnivalók mellett – a monostor máskor nem látogatható részében a szerzetesek könyvtárát és annak néhány értékes darabját mutatja be Gál Sándor testvér. A program időtartama: 90 perc. Minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak! Gyülekező a kezdési időpont előtt 10 perccel a templom melletti látogatóközpontban.

KIÁLLÍTÁS

„Magyar Himnusz” címmel időszaki kiállítás nyílt július 4-én a Triangulum Galériában (Győr, Gutenberg tér 2.). A tárlat a Kárpát-medencei keresztény magyar kortárs alkotóművészek munkáit mutatja be. Az ünnepélyes megnyitón dr. Reisner Ferenc általános

püspöki helynök, a Brenner János Hittudományi Főiskola rektora mond köszöntőt. A kiállítást Józsa Judit keramikus, művészettörténész, a tárlat kurátora nyitja meg. Zenei kísérettel közreműködik a Hangraforgó együttes. A kiállítás megtekinthető 2024. augusztus 4-éig, naponta 10–18 óra között. Belépőjegy a Káptalándomb 13. szám alatti recepción váltható. Mindenkit szeretettel hívnak.

Megnyílt a Váci Egyházművészeti Gyűjtemény legújabb időszaki kiállítása, amely Prokop Péter pap, festő és író munkásságát tárja a látogatók elé. Alkotásaiból sajátos életöröm árad, amellyel a lét misztériumát és egyediségét hirdeti. A Betegápoló Irgalmasrend Budai Házából kölcsönzött munkákat Bánki Ákos Munkácsy-díjas festőművész, Fazakas Réka művészeti író, kurátor, valamint Koncz Asztrik irgalmassrendi testvér válogatta össze. A kiállítás anyagában néhány más, szakrális, illetve sport témájú Prokop-munka is szerepel. A tárlat szeptember 1-jéig tekinthető meg, csütörtöktől szombati 11 és 17 óra között.

TÍZÉVES A MAGYAR KURÍR FOTÓÁGAZATA

KÉPGALÉRIA

CÍMMEL NYÍLT TÁRLAT MÁJUS 4-ÉN

MERÉNYI ZITA ÉS LAMBERT ATTILA

FOTÓIBÓL A KERESZTÉNY MÚZEUMBAN

(ESZTERGOM, MINDSZENTY TÉR 2.)

A KIÁLLÍTÁS MEGTEKINTHETŐ

2024. AUGUSZTUS 31-ÉIG

Magó Kinga, a Katolikus Iskolák Diák Sportszövetségének (KIDS) alelnöke tavaly őszől a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) sportügyi megbízottja lett. Május közepén részt vett azon a konferencián, amelyet a Vatikánban rendeztek meg Sport és spiritualitás címmel. A budapesti Szent Gellért Általános Iskolában beszélgettünk vele a találkozón szerzett tapasztalatairól, illetve arról, hogyan lehet a sport a hit átadásának eszköze.

– Milyen feladatokkal jár az új megbízatása?

– Novemberben Tóth Tamás, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára kért fel a sportügyi megbízotti feladatok ellátására, majd Veres András püspöktől, az MKPK elnökétől megkaptam a kinevezést. A sport területe tavaly a Világiak, Család és Élet Dikasztériumától átkerült a Kulturális és Oktatási Dikasztériumhoz, ahol a sporttal kapcsolatos feladatoknak José Miguel Cardoso atya a felelőse. Levélben vette fel a kapcsolatot mindazokkal, akiket az adott ország püspöki konferenciája kinevezett. Május közepén részt vettünk a Vatikánban a *Sport és spiritualitás* címmel megrendezett konferencián, amit a franciák kezdeményeztek az olimpia apropóján. Cardoso atya a római Francia Intézetben tartott tanácskozás előtt megbeszélésre hívott minket, amin körülbelül húszan lehettünk jelen. A két fő kérdés az volt, hogyan lehetne megerősíteni a sportpasztorációt, illetve milyen eszközökkel tudna segíteni a dikasztérium a sportban dolgozó munkatársaknak. A dikasztérium prefektusa, José Tolentino de Mendonça bíboros megnyitó beszéde után felolvasták Ferenc pápa ez alkalomra küldött üzenetét, majd közösen elimádkoztuk a maratonszerű imáját. Mendonça bíboros azt kérte, öt percen mindnyájan válaszoljunk a feltett kérdésekre, és osszuk meg egymással a sportpasztoráció gyakorlati megvalósítására vonatkozó tapasztalatainkat.

– A sportpasztoráció fogalma kevésbé ismert. Mit jelent?

– A konferencia előtt Török Csabával, a Katolikus Iskolák Diák Sportszövetsége elnökével arról beszélgettünk, hogyan közelítsük meg a sportpasztoráció fogalmát. Ha úgy értelmezzük, hogy ez nem

A test a Lélek temploma

Interjú Magó Kingával, a MKPK sportügyi megbízottjával

más, mint „pasztoráció a sportban”, akkor a központi kérdés az, hogy a versenysportolók, a sportban dolgozók, edzők, versenyzők hogyan élnek a hitüket, és miként támogassuk őket ebben, illetve a tanúságtételben. Az élsportolók egy része hívó, és ezt egyre többen fel is vállalják. A másik megközelítés pedig az, hogy miként lehetséges a pasztoráció a sport által. A sport, a mozgás egyetemes, alapvető emberi tevékenység, és élettani hatásainak köszönhetően derűsebb, boldogabb lelkiállapotba kerülünk. Ebben az állapotban pedig az emberek fogékonyabbak a hitre, könnyebb megérinteni, megszólítani őket.

– Tudna példát mondani erre?

– A konferencia első napján tanúságtételeket is hallottunk. Egy atya arról számolt be, hogy létrehozott Róma mellett egy keresztény sportegyesületet, mert rájött, hogy sportolás közben közelebb kerülhet a fiatalokhoz, jobban át tudja adni nekik Isten tanítását. Egy spanyol atya pedig azt a tapasztalatát osztotta meg a résztvevőkkel, hogy jóval könnyebb hittant tanítania, ha az órák között focizik a fiatalokkal. Egyrészt azért, mert a sportban megteremtődik a közösség, másrészt azért, mert megvalósulnak benne az olyan krisztusi értékek, mint például az áldozatvállalás, az erőfeszítés, az együttműködés, a befogadás. Ezeket általában nem tudja mihez kapcsolni egy gyerek, de akár még egy felnőtt sem. Ám ha sportol, megtapasztalja, mit jelentenek. Megérti, mi a fair play, a kitartás, a barátság. Az olimpiai eszmék nem esnek távol a keresztény értékektől.

– A sportpasztoráció egyúttal evangelizálást is jelenthet?

– A missziós tevékenység, a tanúságtétel is fontos része lehet a sport-

pasztorációnak. Örvendetes lenne, ha az Egyházhoz kapcsolódó szervezetek is rendeznének utcai futóversenyekeket, szolidaritási eseményeket,

és megnyitnák ezeket olyanok előtt is, akik nem vallásosak. Első próbálkozásként a Katolikus Iskolák Diák Sportszövetségének májusi labdarúgó-versenyére meghívtunk Pétervárárról egy csapatot. Ők nem katolikus iskolába járó fiatalok, mégis részt vettek az imán, és láthatóan jól érezték magukat a versenyen. A plébániai sportrendezvényeket, a Regnum és a cserkészek bajnokságait is nyitottá lehetne tenni. A sport közös nyelv, amely által a keresztény értékekből megtapasztalhatnak valamit azok is, akik addig nem álltak kapcsolatban a keresztény hittel.

– Országunkat képviselve miről számolt be a vatikáni megbeszélésen?

– Beszéltem a KIDS-ről és a keresztény ifjúsági szervezetek sporttevékenységéről. A KIDS harmincegy éve szervezi a katolikus iskolás diáksportot Magyarországon. A működésünkre pasztorációs tevékenységként is tekintünk. A többnapos versenyeken igyekszünk közösségi programokkal és szentmisével is közösséget teremteni. Tavaly, amikor a harmincéves jubileumi játékokat tartottuk Kiskunfélegyházán, megtapasztaltuk, mekkora missziós hatása volt az iskola tornatermében bemutatott szentmisének. Az intézmény igazgatója később elmondta, milyen felemelő volt számukra látni, hogy ennyi jó arcú fiatal áldozik, részt vesz a szentmisén.

A többnapos KIDS-versenyeken lehetőség nyílik a közösségépítésre is.

– Véleménye szerint hogyan segíthetné a dikasztérium a sportpasztoráció területén szolgálatot ellátókat?

– Nagy létszámban vesznek részt ebben a munkában laikusok, de elismertségük igen csekély. Jó lenne támogatni a munkájukat. Örömrökre szolgál, hogy szerzetesek, papok is jelen vannak különböző sportprogramok szervezésében, illetve a sportrendezvényeken. Például a KIDS-kupára ferences testvér és piarista szerzetesjelölt is hozott csapatokat. Az is sokat

jelent, hogy a dikasztérium a konferencia mellett életre hívta ezt a megbeszélést, mert egymástól is sokat tanulhatunk, átvehetünk jó gyakorlatokat.

– Mi volt a többnapos konferencia fő témája?

– A tanácskozás legfőbb üzenete az volt, hogy fedezzük fel a sportban az értékeket, hiszen a sport nem öncélú. A felszólalók antropológiai, filozófiai, teológiai szempontból is megközele-

tették a test keresztény értelmezését, és rávilágítottak, miként járul hozzá a sport ahhoz, hogy a test valóban a Lélek temploma lehessen. A *Szentírás* több helyen említ olyan példát, amely összekapcsolható a sportban megtapasztalható erényekkel (vö. 1Kor 9,24–27). A nagy ifjúságnelők, köztük például Don Bosco, Kalazanci Szent József vagy éppen Szent II. János Pál pápa előszeretettel használták a sportot a nevelés, a pasztoráció eszközeként.

– Milyen tanulságokkal szolgált a vatikáni megbeszélés és a konferencia? Hogyan tovább?

– Felelősségünk, hogy a jót, az örömhírt hirdessük a sport által is. A vatikáni megbeszélés folyamán ráláttunk arra, mennyire más a sport szerepe az egyes kontinenseken, országokban. Európában az okoseszközök miatt az egyén elszigetelődése tapasztalható. Afrikában nem ez a fő probléma, ott a sport kifejezetten a kiemelkedés, az életben maradás egy lehetősége. Az amerikaiaknak van olyan katolikus egyetemük, ahol katolikus edzőket, versenyzőket képeznek. Úgy gondolom, nálunk az lehet a fejlődés iránya, hogy támogassuk lelkileg azokat a testnevelő tanárokat, edzőket, akik katolikus iskolákban tanítanak. Erősítsük meg őket, hogy érezzék, milyen sok pasztorációs lehetőséget kínál a testnevelés. A KIDS révén tapasztalom, hogy

sokan, ha nem is tudatosan, valóban pasztorációs munkát végeznek. Látom a versenyeken, milyen szépen bánnak a gyerekekkel, hogyan vonják be őket a hitbe, milyen motivációt adnak nekik. A KIDS-kupákon rendszeresen elhangzik, hogy Isten dicsőségére sportolunk, s hogy már az győzelem, ha sikerül kihozunk magunkból a legjobbat. A sportban a győzelem a cél, de nem mindenáron. Ez a szemlélet az, amiben a KIDS sportrendezvényei többet adhatnak a fiataloknak, mint más diáksportversenyek. Szeretnénk elérni, hogy a győzelem mellett fontos legyen a barátság, a közösség, a tisztességes játék. Ezt a hozzáállást akarjuk erősíteni a kollégákban is. Felvettem a kapcsolatot a Sapiaienta Szerzetesi Hittudományi Főiskolával, és tervezem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem megkeresését is, hogy megbeszéljük, miként lehetne továbbképzést szervezni tanárok számára a sportpasztoráció témájában.

– Ön szerint hogyan lehetne megélni a missziót a sport által?

– Egy kollégám felvetése szerint jó volna úgy megjeleníteni utcai futóversenyeken, hogy látszódjon, mi a Katolikus Egyházhoz tartozunk, és nem is vagyunk kevesen. Ha közös zászló alatt, egyenpólóban vennénk részt a rendezvényeken, megmutathatnánk, hogy egészséges, jó kiállású, kitartással és akaraterővel rendelkező emberek vannak az Egyházban. Ez is lehetne egyfajta missziós tevékenység. Úgy gondolom, nincs okunk panaszra, hiszen a katolikus iskolákban zömében egészséges gyerekek tanul-

nak, akik egészséges életmódra törek-szenek. A diáksportversenyeken is jó eredményekkel szerepelnek. Nem vagyunk lemaradva.

– Úgy tudom, a KIDS tagja a Katolikus Iskolák Nemzetközi Sportszövetségének (FISEC) is.

– 1993-ban a KIDS-et felvették a FISEC-be. Több nemzetközi versenyt szerveztünk, és azt tervezzük, hogy a 2025-ös FISEC-versenyt ismét Magyarországon rendezzük meg. A nemzetközi szervezet pasztorális bizottságát évekig Perendy László piarista szerzetes vezette. Úgy érezzük, hogy pasztorális területen most is számítanak ránk. A FISEC-ben is van missziós feladatunk, mert a nyugat-európai országokban lassan kiürülnek a templomok.

– A KIDS versenyein valamennyi katolikus iskola diákjai részt vehetnek?

– A Katolikus Iskolák Diák Sportszövetségének hetven iskola a tagja, de ennél sokkal több katolikus iskola van Magyarországon. A KIDS-versenyekre bárki jöhet, olyanok is, aki nem tagjai a szervezetnek, és nem csak a katolikus iskolás diákok. A református, az evangélikus és az állami iskolák tanulói és sportegyesületek tagjai is részt vesznek a különböző sportágak versenyében. Erre is egyfajta missziós feladatként tekintünk.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

OLVASÓI LEVÉL

Képosvár, 2024. jún. 25.

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

Szeretném megköszönni a június 16-i Új Ember-t. Rendszeres olvasója vagyok az újsagnak, sokszor találom érdekes szép gondolatokat, de ex a lapozásom nehezebb „szociálisan jóléti” volt.

Nagyon szívesen (és szeretettel) gratulálok Bodnár Dániel, Mészáros Ákos és Bokay László újságíró uraknak a bírálatokhoz rövid elhagyásával, a megbeszélést követő szerkesztői felvilágosítás. Jól volt olvasni róla, meg azért az el-
járásról is érdekesen elgondolkoztam.

Érdekes és tartalmas cikk volt az abortuszról, az eutanáziáról.

Megható volt az újságírók nyíltsága, beállása.

A szerkesztés és a Szentatya katechéis szövegeinek ez a darabja is nagyon érdekes volt.

A többi tudósítás, rövid beszámoló is (felvilágosítással illusztrálva) felkeltette az olvasó érdeklődését.

Rövid olvasom ennyire tartalmas, érdekes és élvezhető Új Embert. Hálásan köszönöm, és kérem, továbbra is kedves munkatársainak is köszönöm.

Szeretettel:

Tallós Judit

Életét adta fiáért

Lezárult Chiara Corbella boldoggáavatási eljárásának egyházmegyei szakasza

A lateráni Szent János-bazilikában június 21-én befejeződött a 2012-ben, huszonnyolc évesen elhunyt szent életű édesanya, Chiara Corbella boldoggáavatási eljárásának egyházmegyei szakasza. Az összegyűjtött dokumentumokat a továbbiakban a Szenttéavatási Ügyek Dikasztériumában fogják megvizsgálni.

Chiara Corbella tekintete tükröződik vissza fia, Francesco sötét szemében, aki az első sorban ül édesapja, Enrico; nagyszülei, Roberto és Maria Anselma; nagynénje, Elisa és unokatestvérei társaságában. Francesco

házmegyei szakaszának lezárásán. A vizsgálati iratokat viaszpecséttel lezárták, és elküldték a Szenttéavatási Ügyek Dikasztériumába.

„A hívek érzik, hogy Chiara Isten barátja, a hit ékesszóló tanúja, útítárs az élet során és testvér, aki megannyi szükségben közbenjár Istennél. Ez a *sensus fidei* [hitérzék] nem más, mint a Szentlélek megnyilvánulása, aki minden megkeresztelt ember szívében működik” – mondta Baldassare Reina püspök, a Római Főegyházmegye általános vikáriushelyettese, aki azt magyarázta, miért áll a szentség hírében „a római egyház leánya”, s hangsúlyozta a hitről és a kapott ke-

funkcióját és jogkörét Baldassare Reina püspök gyakorolja – a szerk.) A püspök felidézte a *Jelenések könyvéből* azt a mondatot, amely 2007-ben megváltoztatta Chiara útját: „ha [Isten] valamit kinyit, senki be nem zárja, s ha valamit bezár, senki ki nem nyitja” (Jel 3,7). Ettől kezdve Chiara Istenre bízta magát, hagyta, hogy ő formálja.

„Ha Chiara életét emberi logikával olvasnánk, tragédiának mondanánk; ehelyett azonban hittel és házastársi szeretettel támogatva a szenvedés tapasztalata benne az örök élet tapasztalatává alakult át, kifejezetten húsvéti felhangokkal – mondta Baldassare Reina püspök. – Isten akaratának való engedelmséggel elfogadott betegsége a Paradicsomba jutás egyik lehetséges feltételévé vált. Ez a végső győzelem, amely leleplezi a halál megtévesztő voltát.”

Az eseményen Francesco Piloni ferences testvér is felszólalt, aki arra emlékezett, hogy Enrico és Chiara, amikor jegyesek voltak, felismerték – főleg Chiara –, hogy „a szerelem ellentéte a birtoklás”. Ezt ő maga írta abban a levélben, amit kisfiának, Francescónak szánt az első születésnapjára.

Enrico Petrillo beszédében megköszönte a jelenlévőknek „a sok szeretetet, amit kaptak”. „Szerettétek Chiarát, és szeretettek engem. Chiara szépsége abban áll, hogy feltárta előttünk Isten egyik tulajdonságát: Isten olyan Isten, aki még a halálban is boldogságot nyújt, édes Isten.”

„Annyi boldogságot érzek, ez váratlanul ért – magyarázta Chiara édesapja, Roberto Corbella –, és meg vagyok győződve arról, hogy Chiara nagyon sokat nevet odaát. Látni a lányunkat, aki ennyi embert boldoggá tesz, jobban el tudjuk fogadni a tény, hogy nincs velünk.” Roberto számára a Chiara halála óta eltelt tizenkét év nem a távollét időszaka, „nem arról van szó, hogy már nincs itt; olyan helyzetekben, mint ez, még mindig itt van, annyi tanúvallomásban látjuk őt, annyi fiatalban, akik elmondják, hogy Chiara megváltoztatta az életüket”. Édesapja szívében a lány, akit hamarosan boldoggá avatnak, megmarad „annak a kislánynak, akit az ölemben tartottam; nagyon derűs kislány volt, aki minden formájában szerette az életet, harcolt a békéért, nem bírta elviselni, ha a feleségemmel vitatkoztunk. Szerette az összes állatot, amit ő és a nővére hazahoztak. Gyakorlatilag egy egész állatkertet hoztak haza, és ő mindet gondozni akarta.”

Róma és Assisi a fiatal anya életének két állomása. Vito D’Amato ferences testvér elkísérte Chiarát a végsőkig, akárcsak Fabio Rosini atya. „Ma már látjuk a csodákat, amelyeket Chiara tesz – mondta a ferences szerzetes. – Ő mindent csodaként élt meg: az eljegyzést, az esküvőt, a gyermekeik születését, és sokan mások is kezdik csodaként megélni mindezt. „Ami ma itt történt, az olyan, mint amikor gyerekként a ház előtt focizol, és hirtelen rájössz, hogy valójában a Maracanã Stadionban vagy (a stadion a brazil labdarúgás fellegrája Rio de Janeiróban – a szerk.): minden olyan egyszerűnek tűnik, de a keresztény élet igazából rendkívüli, a keresztység rendkívüli – mondta Fabio Rosini atya. – Chiara személyében egy olyan embert ismerhettünk meg, aki igent mondott a hitre, és aki a hitet a saját akaratából meg is élte; mindannyian megtapasztalhatjuk ezt a fajta valóságot” – mondta a ferences szerzetes.

Forrás és fotó: Vatican News olasz nyelvű szerkesztősége
Fordította: Hollósi Judit

Chiara Corbella családja is részt vett Chiara 2018. szeptember 21-én kezdődött boldoggáavatási eljárásának egyházmegyei szakasza lezárásán a lateráni Szent János-bazilikában

most tizenhárom éves. Családjával együtt vett részt a lateráni Szent János-bazilikában édesanyja, Chiara Corbella 2018. szeptember 21-én kezdődött boldoggáavatási eljárása egy-

gyelmekről szóló számos tanúságtételét. (Az általános vikáriushelyettesi tisztség az egyházmegyei segédpüspökének felel meg. A helynök tisztsége jelenleg betöltetlen, ezért minden

HÍREK KÉPEKBEN

• **Szakirányú továbbképzések** széles körű kínálata várja az érdeklődőket az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán. A jelentkezési határidő augusztus 5. Részletes tájékoztatás az avkf.hu/kepzesek/szakiranyu-tovabbkepzes weboldalon.

• **A szászvári plébániához tartozó**, mintegy négyszázhatvan lakosú Izmény imaháza 2018-ban teljes belső felújításon esett át, a közelmúltban pedig külsőleg is megújult. Felföldi László pécisi megyéspüspök június 30-án hálaadó búcsúi szentmisét mutatott be a megújult épületben, és megáldotta azt.

• **Udvardy György veszprémi érsek** volt a Szent László-búcsúi szentmise főcelebránsa június 30-án a zalai Búcsúszentlászlón. A főpásztor beszédében hangsúlyozta: Adjunk hálát Szent László királyunkért! Sok-sok évszázaddal ezelőtt meghozott döntései a mai napig példaként állnak előttünk.

HÁLAADÓ ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA

WADOWICE – KRAKKÓ – ÓSZANDEC

2024. október 7-9.

Közös szentmiseünneplés és hálaadás

Erdő Péter bíboros, prímással

a krakkói Isteni Irgalmasság bazilikában lévő magyar kápolna felszentelésének 20. évfordulója alkalmából.

LELKIVEZETŐ:

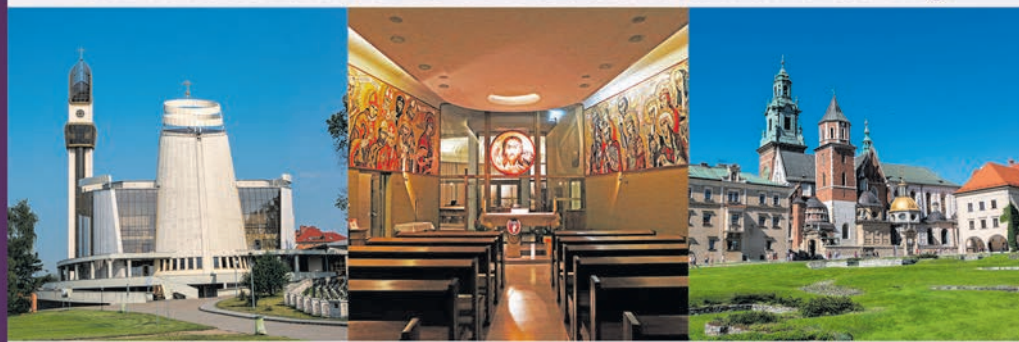
Horváth Zoltán atya,

az Avilai Nagy Szent Teréz templom plébánosa

ZARÁNDOKLATVEZETŐ:

Kuzmányi István diakónus

A zarándokút a Magyar Kurír és az Új Ember katolikus hetilap kiadója és a Via Sacra Zarándok Utazási Iroda szervezésében valósul meg.

További információ és jelentkezés:
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

